

מועצה אזורית אשכול

פרוטוקול ישיבת המליאה מן המניין

מיום שני, כ"ב באלול תשפ"א, 30.8.2021

מועצה אזורית אשכול
ישיבת מועצה מן המניין מס' 12
מיום שני, כ"ב באלול תשפ"א, 30.8.2021

משתתפים:

ירקוני גדי	-	יו"ר המועצה
גרין סילביה	-	חבר מועצה, אורים
ברקאי מירב	-	חברת מועצה, בארי
בר יובל	-	חבר מועצה, בארי
אלון דודי	-	חבר מועצה, יתד
אווקרט חנניה	-	חבר מועצה, מבטחים
שמואל ספקטור	-	חבר מועצה, חולית
ברזילי דני	-	חבר מועצה, מגן
רובין השי	-	חבר מועצה, ניר עוז
פלג אמיר	-	חבר מועצה, עין הבשור
איתן אהרון	-	חבר מועצה, עמיעוז
רוויטל דג'אווי בן יעקב	-	חברת מועצה, ישע
נועם גל	-	חבר מועצה, שדה ניצן
הוכמן ידידיה	-	חבר מועצה, בני נצרים
קלדרון שרון	-	חברת מועצה, סופה
רבקה בן ארי	-	חברת מועצה, כיסופים
בורנשטיין טל	-	חבר מועצה, נירים
קוברסקי אדוארד	-	חבר מועצה, אבשלום
ערוסי מזל	-	חברת מועצה, עין הבשור
אדמון דנה	-	חברת מועצה, שדי אברהם
דניאל אריק	-	חבר מועצה, רעים

מוזמנים:

ניר ים	-	מנכ"ל המועצה
כבי שקולניק	-	גזברות
יפה בוקובה	-	גזברות
אבי יאנוס	-	מנהל אגף החינוך
דוד דואני	-	מנהל בית הספר נופי הבשור
מתן שטרית		

על סדר היום:

1. הרמת כוסית ל"ראש השנה"
2. מידע
3. אישור פרוטוקול מליאה #10#2021 מיום 26.7.21
4. סקירה למליאה על בתי הספר השונים
5. תוכנית סיור מליאה במוסדות חינוך חלוציות
6. היכרות עם דוד דואני – מנהל בית ספר נופי הבשור
7. התארגנות נופי הבשור לפתיחת שנה"ל
8. דו"ח סקור חצי שנתי 2020
9. תקנון בתי עלמין
10. אכיפת חיקוקי הסביבה
11. אישור תב"רים
12. פרויקט תשתיות סולאריות עוטף עזה
13. בחירות לוועדות מועצה

2. מידע

מר גדי ירקוני: אני אתחיל בקצרה, ו-א' אני אומר ערב טוב לכולם. יש לנו היום ישיבה מאוד דחוסה, ניר ביקש ממני ממש בקצרה, אז אני אגיד שבשמחה, מחר אנחנו מתחילים את שנת הלימודים. מחרתיים, סליחה, מחרתיים, עוד הייתי לובש גם מחר חולצה לבנה. מחר יהיה לנו ביקור של שר התקשורת ומנכ"ל בזק, הם באים לחנוך את התחלת העבודה של בזק בסיב האופטי בישיב. דיברתי עם הנדל, הנדל נכון? איך קוראים לו? יועז. איזה שם, אמא שלו, היו צריכים לא יודע מה לעשות לה, יועז, מאיפה זה מגיע, מהתנ"ך? ניר אומר לי לא לבזבז זמן. אז הוא מגיע מחר, יחד עם מנכ"ל בזק לחנוך את זה. אני דיברתי איתו שאני רוצה, בהזדמנות הזאת, לזכות בעוד כמה יישובים. לא בטוח שנצליח מחר, אחרי זה הם הולכים לכרם שלום, לעשות שם ישיבת עבודה, ואחרי זה עוד קצת לפגוש גם את ישיבת העבודה שלנו שם.

גב' דנה אדמון: באיזה יישובים...?

מר גדי ירקוני: בינתיים זה עושה בישיב, הם החליטו ישיב, בזק החליטו, לא אנחנו החלטנו. זה חברה מסחרית שמחליטה מאיפה. אנחנו, הטיפ שקיבלתי ממנו היום, אנחנו הצטרפנו, כמו שכולם מבינים, למכרז של המועצות, שיהיו גם חברות נוספות, אבל אני מקווה, מחר אני אבקש מיוזב לבן, שהוא אחראי אצלנו בתחום, אתם יכולים כבר להגיד ליישובים שיגידו להתכונן, לעשות איזשהו, להתקשר ליושב ראש היישובים, בייחוד זה במושבים, זה פחות בקיבוצים, ולראות כמה אנשים רוצים להתחבר בסיב האופטי לבית, גם זה עולה, אל תתפסו אותי ב... כמה, 2000 ₪ חיבור, ואני חושב 60 ₪ חודשי, אל תתפסו אותי במספרים. אם יהיו הרבה שירצו ביישובים, בכל יישוב ויישוב, אני מעריך שגם החברות יתחילו לבוא אלינו יותר בשמחה. אז אנחנו ננסה לעשות את זה, לעזור ב...

מר אדוארד קוברסקי: גדי, זה... שמו את החוטים באדמה.

מר גדי ירקוני: יש חוטים באדמה, זאת לא הבעיה.

מר אדוארד קוברסקי: אין חוטים באדמה, הכול באוויר.

מר גדי ירקוני: מה?

מר אדוארד קוברסקי: מה, איפה ה...?

מר גדי ירקוני: חבריה,

מר אדוארד קוברסקי: יש תחנה דיגיטלית, מעל הראש.

מר גדי ירקוני: בואו, רגע, רגע, עזוב, אל תעביר לו את המיקרופון! לא צריך! תעבירו

לי את המיקרופונים! סתם בצחוק, התחלת הישיבה. לא, אני רוצה להגיד שאני לא יודע אם יש ביישוב אחד כזה או אחר שיש...?

מר אדוארד קוברסקי: הכול ב...?

מר גדי ירקוני: עזוב רגע, בסדר, בואו, לא פה. חבריה, יואב יתקשר עם יושב ראש

היישוב יודע, הוא יגיד לו. אני לא יודע אם מכניסים את זה מתחת לאדמה או לא, יש כאלה שזה מעל האדמה, יש כאלה שזה מתחת.

מר תמיר בוקובזה: אין מעל, גדי, זה מתחת. זה כניסה...?

מר גדי ירקוני: אני יודע, אבל הוא טוען שיש.

מר תמיר בוקובזה: ההתחייבות של בזק היא לפרוס ל-80% מבתי האב בארץ, כשבמועצה, ההתחייבות שלהם, היא לגוש צוחר.

מר גדי ירקוני: לא.

מר תמיר בוקובזה: הם פרסמו את זה, משרד התקשורת.

מר גדי ירקוני: תקשיב, ההתחייבות היא לא של בזק. ההתחייבות, לפי מה שאני יודע, תקשיב, יכול להיות שאני לא יודע הכול...

מר אדוארד קוברסקי: תסתכל, גדי.

מר גדי ירקוני: מה זה?

מר אדוארד קוברסקי: זה בזק.

מר גדי ירקוני: נו מה אתה רוצה ממני עכשיו? לבוא להרביץ לי?

מר אדוארד קוברסקי: לא, זה צריך...

מר גדי ירקוני: איווט מגיע, דבר איתו.

מר תמיר בוקובזה: ההתחייבות כרגע היא של בזק.

מר גדי ירקוני: ההתחייבות של בזק היא ליישוב אחד פה, לא לשמונים אחוז.

מר תמיר בוקובזה: לשמונים אחוז מהמדינה.

מר גדי ירקוני: בזק מתחייב, תראו, בזק שמה את התשתית, כל התשתית היא בעצם של בזק, וכל החברות הפרטיות, יכולות לשבת ולשלם לבזק על התשתית שהם מתלבשים עליה. אני מעריך שבגלל זה, בזק בסוף ישלטו בשוק, אבל לא אני הולך להחליט, ובטח שאני לא הולך לחברה אחת יתרון על חברה אחרת, אסור לי ואני לא מתכוון להיכנס לזה. בסוף, זה נושא מסחרי. אנחנו ננסה להנגיש את זה כמה שיותר ליישובים, בגלל שזה מאוד חשוב שיהיה סיב אופטי למי שאין, וזה יעזור מאוד בסיפור הזה. בגלל זה גם חשוב שהוא בא הנה מחר, בשביל הפוליטיקה שלו, ולנו זה חשוב שנצליח לקשור, אני מקווה, חוטים יותר טובים שיתחברו. זה בנושא הזה. גם אנחנו נדבר, כמובן, על הקליטה הסלולארית,

גב' דנה אדמון: בשביל לעשות את הסיפור הזה עם היישובים, איפה אנחנו יכולים לקבל פרטים? אמרת לפנות לתושבים?

מר גדי ירקוני: לא שומע.

גב' דנה אדמון: אמרת לפנות לתושבים,

מר גדי ירקוני: אני אבקש, לא יואב, לא צריך עכשיו לפנות. אני אבקש מיואב, תמר רושמת, מיואב לבן מחר שיעשה הוא אחרי זה במועצה, שישלח לכל יישוב איזשהו מכתב, ואז מנהל היישוב יהיה צריך לחזור אחרי שהוא עשה סקר, כמה פחות או יותר אנשים ביישוב מוכנים לשלם, פלוס מינוס, את המחיר, ולהתחבר. בגלל שבסוף, אם חברה מסחרית רואה שיש לה 80% מהיישוב, היא תבוא יותר מהר. אם היא רואה שיש 20%, כי גם אתה לא יכול להכריח אותה להתחבר ליישוב כזה או אחר, אנחנו ננסה מאוד להנגיש את זה, בגלל שאני חושב שזה חשוב. אז נעשה את המקסימום לעזור ליישובים.

אני לא יודע איך לעזור ליישובים כשזה באוויר, אבל בואו נעזוב את זה. חוטים באוויר, אנחנו לא יודעים. אבל בואו נראה איך.

טוב, שנת הלימודים, באמת אנחנו נדבר עליה אחר כך, אבל חשוב שתדעו שאנחנו, מי שביקש לבוא הנה, והיינו מקבלים כל אחד, סגן שר הכלכלה ממרצ, חבר הכנסת יאיר גולן, בחור מאוד נחמד, אבל הוא ביקש לבוא להסתובב איתי, והוא יהיה כאן בהתחלה.

זה לא, אני אומר, אין פה שום אמירה פוליטית של המועצה. כל מי שהיה מבקש, חבר כנסת היה מגיע הנה. בהתחלה סגן שר הביטחון חשב שהוא גם יבוא, החליט לא להגיע, אבל אנחנו מקבלים כל אחד, ואין פה, כמו שאני אומר, שלא יחשבו שיש פה איזושהי אמירה פוליטית, שאנחנו מאוד מאוד נוהרים בה.

זהו. ניר, ביקש ממני להיות קצר היום, דודי, אתה רוצה משהו?

מר דודי אלון: כן. ביקשת קצר, יש לי מלא דברים, אני אעשה את זה גם... אני לא אגיד את הכול.

נושא של מעון השלושה, עלה פה גם בקבוצות הווטסאפ, וגם במליאה הקודמת, עם העניין שלו. אנחנו שנייה לוקחים צעד אחורה עם הדבר הזה, נביא את זה בצורה יותר מסודרת... לא תהיה שום התקדמות מעבר לדבר הזה, כרגע.

בהמשך למה שגדי אמר על שנת הלימודים, יש עכשיו צוות קורונה שאנחנו מתפעלים, עם איזו אמירה של המועצה, איך אנחנו מאפשרים כן שגרה, נפגשים פעמיים בשבוע, עכשיו בנושא החינוך בעיקר, כדי באמת... יש כל מיני מודלים של כיתה ירוקה וכל מיני דברים. לא... הוא התבטל דקה לפני ועבר למחר, מחר יהיו את הבדיקות, אז זה גם משהו שאנחנו עליו חזק.

אני יודע שבמליאה הקודמת, עלה עוד פעם הסיפור של הרב, אז העדכון הכי מעודכן שלי, שאמור לצאת קול קורא למועצות העוטף, בחודש – חודש וחצי הקרובים, אחרי החגים, ואנחנו מתכננים להיות שמה, כדי שהתקן יחזור אלינו. אני לא ארחיב מעבר לזה, כבר המועצה במרחבים עוד מחפשים איתנו כל מיני השלמות.

אני לא יודע אם עדכנו את זה פה, או לא עדכנו, בכל מקרה שווה להגיד. יש מנהלת אגף איכות סביבה חדשה, התחילה ב-1.9 חפיפה, דיברנו? מעולה. היה על זה סיפור של השירות הפסיכולוגי,

שטרם...

דובר: מי זאת?

גב' דנה אדמון: הילה קטרי.

מר דודי אלון: הילה קטרי, שהייתה עם הבריאות.

דובר: מי?

מר דודי אלון: הילה.

דובר: דודי, מי המנהלת החדשה?

מר דודי אלון: הילה, לא...?

דובר: תעדכן בקיצור.

מר דודי אלון: לא היה?

דובר: לא היה.

מר דודי אלון: הילה קטרי, שהיא מנהלת מחלקת הבריאות היום במועצה,

וההתנדבות, הולכת לנהל את אגף איכות הסביבה. היא מתחילה תהליך חפיפה ב-1.9, ובתחילת
נובמבר, כניסה לתפקיד.

ככה, היו כל מיני דיבורים לגבי תל"ם שיוצאים מהמועצה, כל השירות הפסיכולוגי למבוגרים. נפגשנו

עם שני הפסיכולוגים שהם בעצם מאיישים את רוב הטיפולים לאוכלוסייה הטיפה יותר בוגרת, עשינו איתם התקשרות ברמה האישית, והם המשיכו לתת את השירות, השירות לא יפגע, כל מי שצורך את השירות הזה, ימשיך לקבל אותו, באותו מקום, באותם תנאים, היה חשוב גם להגיד את זה. אנחנו לא מתייחסים לזה יותר מדי בשוטף, אבל כל הסיפור של הרפורמה בחקלאות, ובמאבק החקלאים, מצד אחד המועצה, במסגרת כל המועצות, יחד עם ההנהגה החקלאית שמובילה את זה, בצד המאבקי, בצד של ה... אנחנו מנסים לאחרונה לייצר כל מיני, גם, מאוד ראשוני, שיתופי פעולה ופגישות עם אנשי מפתח, לראות איך אנחנו שמים את עצמנו גם על המפה, בכל מה שקשור בחקלאות מתקדמת.

אין יותר מדי מה לעדכן בזה, אבל זה לגמרי בעיסוק, גם של תוכניות העבודה שכרגע אוהד מכין. זהו, ועדות, אנחנו נשלים היום את חברי המליאה שבשתי הוועדות, שלוש, שכן נגשו. נצא מהר מאוד לעוד קולות קוראים, גם לשאר הדברים, וגם לנציגי הציבור. האמת היה איזשהו פער של לוחות זמנים, וננסה לצמצם אותם. עד כאן.

מר ניר ים: כן, חנניה?

מר חנניה אווקרט: 2.5 דקות על השעון, ואני אקריא, כדי שזה יהיה ענייני. קודם כל תודה על ההתייחסות לגבי מעון השלושה, שיבוא בצורה מסודרת. לעניין שאמרתי – אדוני ראש המועצה, החקלאות המעובדת במועצה משתרעת על כ-280 אלף דונם.

מר גדי ירקוני: לא שומעים, חנניה, מההתחלה בבקשה.

מר חנניה אווקרט: מה?

מר גדי ירקוני: מההתחלה.

מר חנניה אווקרט: החקלאות המעובדת במועצה משתרעת על כ-280 אלף דונם. אנחנו

מייצרים 50% מצריכת העגבניות של מדינת ישראל, כ-60% מצריכת תפוחי האדמה והגזר, ונתח לא מבוטל של החלב והפטל.

התוצרת החקלאית של המועצה, מהווה כ-80% מהתוצר הגולמי שמכלל הייצור של המועצה, כולל התעשייה הקיבוצית, המתקנים הסולאריים והתיירות. לכן, התמיכה שלך ושל תושבי אשכול במאבק נגד חוק ההסדרים, והחתימה שלך על מכתב מראש הממשלה, הינה בעלת חשיבות עליונה בהגנה על החקלאות כערך, ועל הפרנסה העיקרית של תושבי המועצה.

שמחתי לפגוש אותך בהפגנה בגילת, ולשמע את הדברים שבחרת להגיד במליאה הקודמת, ביוזמתך, דרך אגב, בלי שנשאלת על כך, ואני מצטט: 'אני מאוחד עם ראשי המועצות האזוריות במאבק למנוע את ההסדרות בתחום החקלאות. זוהי סכנה לחקלאות, ואנחנו פועלים למנוע את הבאתן בחוק ההסדרים'.

לתדהמתי הרבה, מסתבר שמספר ימים לאחר מה שאמרת במליאה, נודע לי שנפגשת עם חברי שולחן העגבניות, שבאת להתייעץ איתך על המשך המאבק, ואתה אמרת להם באופן הכי ברור ומפורש, שאתה תומך בביטול המכסים, תומך בחוק ההסדרים, ושזו הבשורה הכי טובה לחקלאות הישראלית בשנים האחרונות.

נפגשת גם עם צעירי החקלאים מהחלוציות, אשר גם הם יצאו המומים מהתמיכה שלך בחוק ההסדרים.

אני, כמו יתר התושבים, חברי המליאה, וכנראה גם ראשי המועצות האחרות שאיתם הצטרפת למאבק, לא מבינים באיזה סרט הזוי אנחנו נמצאים. זכותך לדעה אחרת, והיא לגיטימית, גם אם היא נוגדת את דעתם של כל תושבי המועצה, אבל היא אינה מקנה לך זכות לנהוג כפי שנהגת. גדי, אם אכן אלה פני הדברים, אז כנראה נפלה פצצה גדולה באמון שאני רוחש לכל הדיווחים שאתה מדווח למועצה. אבקש את התייחסותך, תודה.

מר גדי ירקוני: אני אתייחס לפגישה שהייתה לי עם מגדלי העגבניות, לפי בקשתם.

ואם הם ידייקו בדבריהם, אני אמרתי להם שההגנה על החקלאות היא דבר חשוב, לא ביטול לגמרי של המכסים, אלא צורה אחרת, ואני עדיין עומד על זה. מצד שני, דעתי האישית היא לא כל כך... היא חשובה, אבל יש עמדה של הוועד החקלאי, או של נציגי החקלאות, ואני תומך בה ומוביל אותה

במקומות שאני צריך לדבר.

אני חושב שאני עושה, בדרכים שלי, הרבה עבודה לטובת זה שיהיו הבנות עם החקלאים, ואני חושב שיש לי איזושהי נגיעה קטנה בזה שיש גם הידברות היום בצד החיובי, אני מקווה. אני עושה את זה בשקט, בצניעות, ולא מתכוון לפרסם מה אני עושה. אני אומר עוד פעם, אני חושב שבסוף, יש הזדמנות אדירה היום לחקלאות, ללכת ולהתקדם 1000 צעדים קדימה, אם גם החקלאים, וגם המדינה, ידעו ללכת יד ביד, צעד צעד ביחד, ולא בשני גופים שונים, בשני גופים שמנסים להתחרות אחד בשני. ואת הדבר הזה, אני מצד אחד מנסה להוביל, מצד שני, אני נזהר לא לחבל, ולא להפריע לדברים שהמנהיגות החקלאית חושבת שזה נכון.

אני חושב שחקלאים, הדבר הכי חשוב, שהם יהיו מאוחדים. זה נכון בשיחות פרטיות שלי, אני מעלה גם עמדות אחרות, על מנת לבדוק את הויכוח, וגם לראות איפה אני טועה, או איפה האנשים האחרים טועים. אני חושב שאם החבר'ה שבאו מהעגבניות יצאו בהרגשה, והיו לנו דיונים על הגנות אחרות, על זה שאני לגמרי נגד המכסים, זה לא. אני חושב שצריכים להגן בצורה אחרת. זה מה שאני מבטא בשיחות פרטיות.

מצד שני, אמרתי, בשיחות איתם. מצד שני, בשיחות שיש לי עם השרים השונים, אני מבטא את העמדה של החקלאים, לפעמים אני גם מבטא את העמדה וטוען שצריכים להגיע להידברות כזאת או אחרת, וזה מה שאני מנסה לעשות, איפה שיש לי קשרים טובים עם שרים כאלה ואחרים. אני חושב, כמו שאמרתי, יש הזדמנות אדירה לחקלאות, לפרוץ עכשיו מחקלאות מדשדשת, לחקלאות פורצת דרך, וזה מה שאני מנסה לעשות, עם כל השותפים. תודה.

מר חנניה אוקרט: אני יושב במליאה ושומע את מה שאתה מצהיר, ואני גאה במה שאתה עושה, אבל כשאני שומע חקלאים, איך הם יצאו ממך, אבלים וחפויי ראש, אז אני לא מבין איפה אני חי. אני חושב שבמליאה זו הזדמנות להגיד את דעתך בעניין, להרחיב טיפה, להגיד עוד שניים שלושה משפטים, איפה אתה תומך ואיפה אתה לא תומך, כדי שלא נצא מבולבלים, ונפסיק לחשוד במה שאתה אומר.

מר גדי ירקוני: אני א' – אכבד אותך גם בזה שאתה רוצה לשמוע את העמדות שלי,

אבל בגלל שאני אומר, ואני אומר את זה באמת, לא מפחד, ולא מזה. אני חושב שהדבר הכי חשוב, שהעמדות של החקלאים יהיו מאוחדות. אני מבין את העמדה המאוחדת של החקלאים, בכל פורום שאני נמצא, וגם פה, וגם כשאני מגיע לשרים כאלה ואחרים.

אני יכול להגיד לך, שאחד הדברים שעשיתי היום אחרי הצהריים בלי שום קשר, זה בנושא של מס רכוש, וכל החקלאים של, אני חושב, של הדרום, במאבק שאני חושב שמגיע לנו, לחקלאים, והדבר, מה שמבליט את זה, זה שבינתיים אני חייב להגיד, הדבר הגדול, שגם מס רכוש ראוי, שאנחנו מאוחדים.

אני חושב שבאחידות, זה שאנחנו הולכים ביחד, יש לזה כוח אדיר בכל הנושאים בחקלאות, ובגלל זה אני אומר, גם פה, אני לא יורה מתוך הנגמ"ש החוצה, כשאנחנו עושים שיחות פרטיות, מותר, חבל שהם יצאו חפויי ראש, בגלל שניסיתי להסביר להם גם את הצד השני שיבינו, לא רק את הצד שלנו, אלא גם מה הצד השני חושב.

אבל אני אומר עוד פעם, אין לי צל של ספק שחקלאות זה הערך העליון במדינת ישראל, צריכים לשמור עליו פה בעוטף עזה, ואני חושב שגם במעשים שלי, ב-54 שנותיי, הוכחתי את זה.

מר אמיר פלג: ניר, יש לי רק בקשה, שהנושא של הוועדות יעלה ראשון לסדר היום. זה נושא שנדחה כבר ארבע מליאות, והוא מופיע גם עכשיו בקצה סדר היום, שסביר להניח לא נגיע אליו, לצערי, היום. אז אם אפשר שהוא יעלה ראשון, כדי שהמליאות יתמלאו ויהיה אפשר להמשיך הלאה. תודה.

מר ניר ים: אין לי בעיה להיענות לבקשה, למרות שזה לא נדחה 4 מליאות, זו פעם ראשונה שזה עולה למליאה. זה לא היה סעיף בשום מליאה עד היום. היה דו"ח על עבודת הוועדות, זה משהו אחר, אבל לא משנה, בואו לא נרד לרזולוציה הזאת. אם זאת הבקשה, זאת הבקשה. בואו נקיים את העניין. תרים טלפון לבת שבע, בבקשה, תוך כדי שאני מדבר. ובינתיים, עד שבת שבע תבוא עם הטפסים המתאימים,

גב' דנה אדמון: ניר, אז הדו"ח לא יהיה כרגע? זה רק הבחירות היום?

מר ניר ים: רק הבחירות, הדו"ח לא יהיה.

3. אישור פרוטוקול מליאה #10#2021 מיום 26.7.21

מר ניר ים: בואו ננצל את הזמן ונדבר על אישור פרוטוקול מליאה 10, ברשותכם.

למישהו יש הערות לפרוטוקול הזה?

מר משה טל: כן. יש את התיקון שדודי אמר לגבי מעון השלושה, צריך להיות רשום

שם. כרגע הפרוטוקול אומר שממשיכים בכל הכוח, ודודי עדכן שכרגע אנחנו עושים לזה הולד, עד שזה יבוא עוד פעם לדיון בצורה מסודרת.

מר ניר ים: נכון.

מר תמיר בוקובזה: אז זה צריך להיות רשום.

מר ניר ים: נכון, פרוטוקול זה פרוטוקול, זה מה שהיה, זה מה שנכתב. אמר דודי,

גב' דנה אדמון: אבל זה לא מה שהיה.

מר ניר ים: אמר דודי, ואני אומר את זה בצורה מפורשת, ברורה, לפעמים למילה

שנאמרת יש איזשהו תוקף לא פחות מאשר למילה הכתובה. אנחנו אומרים דבר כזה – אנחנו עושים צעד אחורה, הנושא יובא להחלטת המליאה. מאוד ברור, מאוד פשוט, ובלי להסתבך יותר מדי.

(מדברים ביחד)

מר ניר ים: אז את הפינה הזאת, סגרנו. דקה אחת. תוך כדי שבת שבע מחלקת

את הפתקים, האם יש עוד התייחסויות לפרוטוקול מספר 10:

מר תמיר בוקובה: כן.

מר ניר ים: כן?

מר תמיר בוקובה: שלחתי לך היום מייל בעניין של מעון השלושה, שרשום שאני ואיתן היינו חברים בצוות, אני לא מסכים לזה. אם השם שלי נרשם שמה, לא היינו חברים בצוות, היינו נציגי ציבור, שהייתה לנו שיחת טלפון אחת, ועידה, עם דודי ועם אני לא זוכר...

מר דודי אלון: מנהלת שירותי הרווחה.

מר תמיר בוקובה: וזו הייתה המעורבות שלנו. לא היינו מעורבים בשלבים נוספים. אני שמעתי את העמדה שלך, דודי, זה עדיין, לא היינו מעורבים בזה בפועל, לא אני ולא איתן, למיטב ידיעתי.

מר דודי אלון: אבל אם אנחנו משיבים כבר לפרוטוקול וזה, מה שנקרא, מתועד – לאחר אותה שיחה, מאחר שסיכמנו שתגיעו לצוות הרחב של המועצה, שמתעסק במבנים פנויים, עם כל גורמי המקצוע, היה זימון מסודר, ובסוף...

מר תמיר בוקובה: אחרי השיחה?

מר דודי אלון: הייתה פגישה מסודרת, שלא הגעתם אליה.

מר תמיר בוקובה: אחרי השיחה?

מר דודי אלון: כן. איתן יכול לאשר לך את זה.

מר תמיר בוקובזה: אני לא זוכר,

מר איתן אהרון: אכן הייתה, אבל -

מר דודי אלון: אז בוא נדייק קצת.

מר ניר ים: אוקיי, תקשיבו חברים, בואו נתעסק, בואו ננסה...

מר תמיר בוקובזה: כן, אבל למה שיישאר ככה בפרוטוקול?

מר ניר ים: תראה, העובדה היא שנייה, העובדה היא שהייתם חברים בצוות. אני מבין שלא מימשתם את חברותכם, אוקיי? זה הבנתי. עכשיו, ומעבר לזה, כיוון שנאמר, וחוזר עוד פעם, אנחנו עושים צעד אחורה, פרוטוקול זה פרוטוקול, זה מה היה, זה מה נכתב. אם אין הערות על העובדות, אז הן תקפות, וזה יובא לדיון בהחלטת המליאה. אז בואו, ברשותכם, נתקדם. האם יש עוד הערות לפרוטוקול הזה?

גב' דנה אדמון: כן. באותו עניין של היכרות עם מעון השלושה, אני חושבת שצריך לשנות את הכותרת, כל הסעיף לא מתועד כמו שצריך, בקיצור. כי רשום שיש החלטה, וזה היכרות,

מר ניר ים: הבנתי דנה. תראו, יש, מה שאני אשלח אותך, ברשותך, זה לרשום איך שזה צריך להיראות, אוקיי? ונתייחס לזה. האם יש עוד הערות לפרוטוקול הזה?

מר חנניה אוקרט: מה שאני אמרתי, זה היה לפרוטוקול.

מר ניר ים: מה?

מר חנניה אוקרט: הנושא שדיברתי עליו, זה היה נושא לפרוטוקול הזה.

מר ניר ים: טוב, אני מעלה להצבעה את אישור פרוטוקול מספר 10, ברשותכם.

מי בעד לאשר את הפרוטוקול? בבקשה ירים את היד. 17 בעד, 18, 18 בעד. מי נמנע? 4 נמנעים ספרתי.

חמישה, כי אני לא רואה. מי מתנגד? 1 מתנגדת. אוקיי, 17 בעד, חמישה נמנעים ואחד מתנגד.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (18 בעד, 5 נמנעים, 1 נגד) לאשר את פרוטוקול מליאה 10#2021 מיום

26.7.21

מר ניר ים: ככה, מה שאנחנו מביאים עכשיו בדפים שבידיים שלכם, זו למעשה

קבלת החלטה על שני חברים מתוך השלושה, שמצטרפים להנהלת המועצה. בבקשה תוסיפו שמה

סימן אחד ליד השניים שאתם בוחרים מבין השלושה, ו...

מר אמיר פלג: מי שמעוניין לא אמור לפחות להציג למה הוא רוצה להיות בהנהלה?

מר ניר ים: א' – מי שמאוד מעוניין, ניתן לו את הבמה. חברי המליאה שהציעו

את עצמם, מוכרים, חביבים, אנחנו יודעים בדיוק מי הם ומה הם, אבל בהחלט, אם מישהו רוצה

לדבר, שיבוא לדבר.

אז כאמור, אנחנו בוחרים שניים מבין שלושת המועמדים להנהלת המועצה, ואנחנו בוחרים אחד

מבין שלושת המועמדים, לוועדה החקלאית. מי שסימן יחזיר את הדף לבת שבע, ואנחנו נספור מה

יצא בהצבעה.

מר אמיר פלג: ניר, ניר, מכיוון שאני צריך לצאת מאיזו סיבה דחופה, אני רק אגיד

בהקשר לאיזה סעיף שצריך לעלות היום, ואם הסעיף לא יגיע, אז תהיה לי הזדמנות לדבר על זה, אני

מדבר על פרויקט התשתיות הסולאריות בעוטף עזה. אני מדבר כיו"ר ועדת איכות הסביבה. ראשית, שיהיה ברור, אני עדיין לא קובע שום עמדה, אם אני מתנגד או אם אני בעד, כי אני באמת עוד לא היה הדיון, אבל אני רק אגיד פה, שאני ביקשתי מראש המועצה שהדיון יובא, קודם כל, לדיון בוועדת איכות הסביבה, הוועדה הסטטוטורית שעוסקת באיכות סביבה וקיימות וכל התחום, ואחרי דיון מצומצם בוועדה, עם הערות ותובנות גם של הוועדה, זה יגיע למליאה. זה נראה לי הסדר הנכון והמנהל התקין.

ואני אומר את זה פה, ראש המועצה החליט להביא את זה מיד למליאה, וזאת זכותו, אבל היה לי חשוב להבהיר את הנקודה הזו, ואני מתנצל שאני צריך לצאת.

מר ניר ים: תראו, כיוון שאמיר נתן את ההקדמה שלו, אנחנו לא נכנס לדיון, אלא אני רק אגיד דבר קטן. בתור מי ש... אמיר, תישאר, לפחות תקשיב לי, ברשותך. אז אני אגיד דבר קטן – תראו, אנחנו קלטנו, לפחות אני קלטתי את המסר של חברי המליאה, שבאים ואומרים – תקשיבו, אל תביאו לנו חומרים לעוסים, אל תביאו לנו חומרים אחרי שעבדתם עליהם, אל תביאו לנו חצאי דברים גמורים, או תהפכו אותנו לחותמת גומי.

אני הפנמתי את הדבר הזה, לצורך העניין, וגם החברים שלי פה, מימיני ומשמאלי. ולכן, אנחנו מתחילים להביא, ואנחנו נמשיך עם זה, מתחילים להביא פרויקטים בשלב הרעיון. השלב שהוא רק הולך להיוולד, עוד לא, עוד אין לו שם ועוד אין לו צבע, עוד לא הפכנו את כל האבנים, עוד לא ביררנו את כל הבירורים.

ורק על מנת שתקשיבו, ותראו, הנה רעיון מונח על השולחן. עכשיו, כל אחד ירים אותו לאן שהוא רוצה. ועדת איכות הסביבה תרים אותו לכיוון האקולוגי, ו-ועדת מורשת תרים אותו לכיוון, אולי זה עולה על איזה קבר של שיחי, ו-ועדת שטחים פתוחים תבוא ותגיד – אולי זה פוגע ביער של הקרן הקיימת. לא יודע, לא יודע. אז לכן, בשלב הזה זה מובא לפה.

אגב, זה לא מובא לפה כדי שהמליאה תקבל החלטה שהולכים על הפרויקט, זה מובא לפה, כדי לקבל החלטה אחת מבין שתי אפשרויות. אפשרות אחת שאומרת – תעצרו, הפרויקט הזה לא מעניין אותנו, על פניו, הרעיון הזה אנחנו לא מקבלים אותו, ובבקשה לגנוז את הרעיון. או, יש לכם אור ירוק להמשיך להתקדם.

אם יש אור ירוק להמשיך להתקדם, אז תושקע בזה קצת אנרגיה, ובהמשך הדרך זה יבוא לפחות לקבלת החלטה אחת על ביצוע, לפעמים בפרויקט כל כך גדול, זה יבוא לסדרה של כמה החלטות. אנחנו לא מחליטים היום, ואין כוונה להחליט היום על כניסה לביצוע. יש כוונה לבקש מהמליאה אור ירוק, להמשיך את התכנון, להמשיך את המהלכים ולהבשיל אותו לקבלת החלטה, זה הרעיון.

מר גדי ירקוני: אני רוצה להגיד משהו לאמיר, נוסף. סליחה, אני ביקשתי ממך, אחרי שאתה באמת ביקשת ממני, ואני ביקשתי בשביל, גם להיות יותר יעיל, וגם שהדיון יכול להיות פה, ההיכרות המשותפת, ביקשתי, לא זלזלתי בוועדה, אלא ביקשתי שהדיון ייערך פה במשותף, גם על ידי הוועדה, שתזמין את חברי הוועדה למליאה הזאת. אז זה רק לדיוק, אבל בסדר. אני לא יודע אם הזמנת או לא, אבל...

מר אמיר פלג: הוועדה היא גוף מצומצם, שזו האוריינטציה שלו, ולכן אני חושב,

מר גדי ירקוני: לא אמרתי שאנחנו מסכימים, הטענה,

מר אמיר פלג: בסוף אתם כן עושים פה גונו גו, אז אני חושב שאמרנו שזה יבוא, אבל בסדר...

מר גדי ירקוני: לא.

מר אמיר פלג: אמרתי מראש שזה...

מר גדי ירקוני: לא אמרת את זה, היה חסר הקטע הזה שאמרתי לך שאני רציתי שהם יבואו הנה.

מר אמיר פלג: בסדר.

מר גדי ירקוני: צריך לדייק, וחילוקי הדעות בינינו בנושא הזה...

מר ניר ים: השעה כבר 19:00?

גב' דנה אדמון: עוד 11 דקות.

11. אישור תב"רים

מר ניר ים: אם יש לנו עשר דקות, בואו ננסה לקדם, ברשותכם, את התב"רים. תראו, אנחנו מנסים קצת לזרז. אתם רואים, המליאה עמוסה, החגים מתקרבים, יש דברים שאם לא נאשר אותם עכשיו, ממש יעכבו אותנו. אני רוצה את הכמה דקות לדבר על התב"רים, יש לך מיקרופון, כבי? לפני הנושא של ועדת חינוך.

גב' כבי שקולניק: אני מביאה את רשימת התב"רים, עמוד 35, אנחנו שלחנו את המכתבים. תב"ר 593 – זה בני נצרים, הגדלה ב-299 אלף ש, של חלק של התחייבות היישוב, חלק של משרד השיכון. מי בעד תב"ר 593? ניר, אתה סופר?

מר ניר ים: כן. 20 בעד, יש נמנעים?

גב' מזל ערוסי: גם אני, גם אני.

מר ניר ים: 21 בעד, נגד? אין, נמנעים? אין. תודה.

החלטה: הוחלט פה אחד (21 בעד) לאשר את הגדלת תב"ר 593 – בני נצרים – תשתיות ל-34 יחידות

דיור

גב' כבי שקולניק: תב"ר 624 – חולית, תשתיות למבנים יבילים, תוספת של היישוב ב-75 אלף ש"ח, מי בעד?

מר ניר ים: 21.

גב' כבי שקולניק: נגד? נמנעים? תודה.

החלטה: הוחלט פה אחד (21 בעד) לאשר את הגדלת תב"ר 624 – חולית – תשתיות למבנים יבילים

גב' כבי שקולניק: תב"ר 663 – מבטחים, תשתיות ל-93 יחידות,

גב' סילביה גרין: כבי?

מר ניר ים: כבי שנייה, עצרי רגע.

גב' סילביה גרין: יש לי שאלה – כשלא מביאים את הפירוט של ה...

גב' דנה אדמון: לא שומעים.

גב' כבי שקולניק: לא שומעים אף מילה.

גב' סילביה גרין: גם את ה...

גב' כבי שקולניק: אני לא שומעת, דברי למיקרופון.

- גב' סילביה גרין:** צריכות להיות שתי חתימות של היישוב, שמאשרות את זה.
- גב' כבי שקולניק:** אנחנו כבר מזמן לא מצרפים את ההרשאות האלה, אנחנו מצרפים את המכתבים.
- גב' סילביה גרין:** האם זה נוהל תקין?
- גב' כבי שקולניק:** ההרשאות האלה אצלנו, אנחנו לא מביאים את זה הנה בלי הרשאה, כי אז משרד הפנים לא יאשר לנו את זה. אתם רוצים? נפרסם גם את זה, אבל כבר מזמן לא הבאנו את ההרשאות, חשבנו ש... אין לי שום בעיה, אתם רוצים שאני אביא את ההרשאות? אני אביא.
- מר גדי ירקוני:** צריכים עוד ניירות ועוד ניירות.
- גב' כבי שקולניק:** עוד ניירות, כן. ביקשתם את המכתבים, במכתבים זה מוסבר, ויש את החתימות האלה, בלי זה לא היינו מביאים את זה הנה.
- מר גדי ירקוני:** ביום שכבי תביא הרשאה לחתימה,
- גב' כבי שקולניק:** ביום שזה יקרה, משרד הפנים יעזור לי את זה, כך שזה לא יעזור לי.
- מר גדי ירקוני:** זו האחריות שלה.
- גב' כבי שקולניק:** מבטחים, תשתיות ל-93 יחידות, קדם מימון, תוספת של היישוב, 1,600,000, מי בעד? ניר, אתה סופר, נכון? נגד? נמנעים?

מר ניר ים: 24 בעד.

החלטה: הוחלט פה אחד (24 בעד) לאשר את הגדלת תב"ר 663 – מבטחים – תשתיות ל-93 יחידות דיור – קדם מימון עוטף עזה.

גב' כבי שקולניק: תב"ר 1238 – מבטחים – עבודות פיתוח. זה שני תב"רים שונים, זה לפי הרשאות של משרד השיכון, 1,400,000, מי בעד?

מר ניר ים: 25 פה, אנחנו מתרבים.

גב' כבי שקולניק: נגד? נמנעים? אוקיי.

החלטה: הוחלט פה אחד (25 בעד) לאשר את הגדלת תב"ר 1238 – מבטחים – עבודות פיתוח 93 יחידות דיור

גב' כבי שקולניק: תב"ר 1301 – דיברנו עליו בפעם הקודמת, וביקשתם עוד נתונים, אז היום יובאו עוד נתונים. בכל זאת, אנחנו רוצים שתאשרו אותו, כי צריך להתחיל שם להכין את הפרוגרמה למשרד, רגע, תני לי להשלים משפט. צריך להכין שם את הפרוגרמה למשרד החינוך. אנחנו, מי שמכיר בצורך של בתי הספר, של בית ספר, זה משרד החינוך. הוא מכיר בצורך הזה. גם ה-100 אלף שם האלה, ימומנו, בסופו של דבר, על ידי משרד החינוך, רק שבשביל להכין את התוכניות היותר מפורטות, אנחנו צריכים להפעיל מהנדסים, ובשביל שנוכל להפעיל מהנדסים, אנחנו צריכים את ה-100 אלף שם האלה. אז אני באמת, למרות כל מה שהיה פה בפעם הקודמת, אני מבקשת שתאשרו לנו את זה, במהלך גם של הישיבה היום, וגם בישיבות הבאות, מתוכנן סיור ביישובים, מתוכנן הסבר על בתי הספר שלהם, והחלטה שלנו לא לאשר להם בית ספר, אחרי שמשרד החינוך הכיר בצורך... אוקיי, מי בעד?

מר תמיר בוקבזה: שנייה, אנחנו במליאה הקודמת ביקשנו בדיוק בדיוק את העניין הזה.

לא שאנחנו מתנגדים, זה גם מה שעלה פה, אנחנו לא מתנגדים לשום דבר, אנחנו מבקשים לקבל את הסקירה הזאת, אנחנו מבקשים לקבל אותה במשך חודשים ארוכים, לא יומיים, בשביל להבין שנייה מה קורה בחינוך, והנה זה קרה עכשיו. אז אין בעיה להשאיר את התב"ר הזה לאחרי הסקירה.

מר גדי ירקוני: בסדר.

מר ניר ים: אני לא אגיד מה שחשבתי.

גב' כבי שקולניק: אני רוצה, טוב כלום, אני לא אגיד מה שחשבתי.

תב"ר 1302 – תב"ר חדש – קיבלנו התחייבות של החטיבה להתיישבות לפלח. אנחנו מבקשים מקרנות המועצה 213 אלף ש"ח, אבל מי שקרא את ההסבר בדף ההסבר, אנחנו אמורים לקבל את ה-213 האלה ממשדד החקלאות, רק שאנחנו רוצים להתחיל ולהתקדם בעבודות, ולכן אנחנו מקימים את זה בשלב זה, מקרנות המועצה. כשנקבל את זה ממשדד החקלאות, נכניס את החלק של משרד החקלאות, נוציא את החלק של קרנות המועצה.

מר תמיר בוקובה: מה המטרה?

דובר: מה הולכים לעשות עם זה?

מר דודי אלון: זה פעילות לא חקלאית לא בנחלה.

מר גדי ירקוני: אנחנו עובדים כבר הרבה זמן, כבר שנים, לסדר במושבים, זה רק במושבים, פלח. זה דברים לא חקלאיים בתוך הנחלה, ואנחנו עכשיו, באמת, בישורת האחרונה של הסיפור הזה, וגם האישור, זה הסכומים שעדיין חסרים. אנחנו גם נקבל אותם יותר מאוחר, אבל קודם אנחנו לא רוצים להתעכב, אנחנו רוצים לעשות את העבודה, ולהשאיר את הפלח הזה, על מנת שכל בן אדם ובן אדם, או יישוב, שירצה לעשות דברים לא חקלאיים בתוך הנחלה שלו, ה-2.5 דונם

וליד, יוכל לעשות. הרי זה מאוד מגביל היום את העסקים.

מר דודי אלון: זו תוכנית שכבר מול היישובים, לא כי זה תהליך שכבר מסודר מול היישובים, זה הוצג ביישובים, כל יישוב מכיר את זה. תוכנית שהיא מתקדמת מאוד, והיא מאוד משמעותית לפיתוח הכלכלי של היישובים.

גב' כבי שקולניק: אני רוצה גם להוסיף שמי שקורא, אז כתוב פה במפורש, הכסף הוא למען פרויקטורים לביצוע סטטוטוריקה לתוכנית, להביא את התוכנית הזאת לידי מימוש. אז מי בעד הקמת תב"ר 1302? תודה. ניר, אתה סופר?

מר גדי ירקוני: 25.

מר ניר ים: 25.

גב' כבי שקולניק: נגד? נמנעים? תודה.

החלטה: הוחלט פה אחד (25 בעד) לאשר את תב"ר 1302 – מועצה – פל"ח חט"ל

גב' כבי שקולניק: תב"ר 1303 – קיבלנו כאן 272,600 ממשרד החינוך, עבור, ענינו לשלושה קולות קוראים. שוב, אני מזמינה את האנשים להסתכל על ההסבר שכתבנו, יש פה מרכזי הכלה בשחר אשכול ותלמוד תורה, השני עבור גן חדשני בשדה ניצן, והשלישי עבור מתקני כושר גופני ברגבים בנגב, זו הפנימיה בבני נצרים. זה כספים שקיבלנו בקולות קוראים של משרד החינוך, ואנחנו מבקשים לפתוח את התב"ר. מי בעד תב"ר 1303? תודה.

גב' דנה אדמון: יש לי שאלה רק בעניין הזה,

גב' כבי שקולניק: כן, בבקשה, אם אני אוכל לענות.

גב' דנה אדמון: זה המוסדות ביקשו את זה?

גב' כבי שקולניק: אנחנו ביקשנו את זה, לא המוסדות.

גב' דנה אדמון: איך נבחרו המוסדות האלה?

גב' כבי שקולניק: אבי יענה.

מר אבי יאנוס: אנחנו, כל קול קורא שולחים לכל מוסדות החינוך, ומוסדות החינוך, בשיח איתנו, לגבי צרכים ורצונות שלהם, ואנחנו מתכללים את זה ומגישים. אנחנו מגישים מרוכז, לא כל מי שמגיש, כמובן, את הקול קורא, מקבל. יש גם כן ממשד החינוך, לפי קריטריונים, אנחנו מגישים, כמובן, יותר קולות קוראים מאשר אנחנו מקבלים, אבל מצבנו טוב.

גב' כבי שקולניק: אוקיי, הצבענו? הצבענו על 1303? הצבענו, אוקיי.

החלטה: הוחלט פה אחד (25 בעד) לאשר את תב"ר 1303 – מועצה – מרכזי הכלה, גן חדשני ומתקני

כושר גופני

גב' כבי שקולניק: 1304 אנחנו לא נצביע היום, כי אנחנו שמנו לב שאנחנו צריכים לעשות

פה הגדלה, ואנחנו לא מוכנים עם זה, אז נדחה את זה למליאה הבאה. תודה רבה לכולם.

4. סקירה למליאה על בתי הספר השונים

מר ניר ים: טוב, במעבר חד אנחנו מזמינים את אבי, ובזמנו שיבוא, או שהוא כבר

רוצה להצטרף אלינו, דוד דואני, המנהל של בית הספר החדש של נופי הבשור. הנה הוא פה, יושב מצד ימין של האולם, ירים את האולם.

מר דוד דואני: שלום.

מר ניר ים: ברוך הבא.

מר דוד דואני: ברוכים הנמצאים.

מר ניר ים: יופי.

מר גדי ירקוני: בוא, בוא הנה, בוא ליד אבי. אנחנו אמרנו, אני רגע אגיד, אנחנו אמרנו איך זה יתנהל הדיון פה, שהיום אנחנו... אני לא זוכר אם אמרנו את זה או לא אמרנו, ... יושב רק בהנהלה, נכון? רק בהנהלה, או גם במליאה על הדיונים?

מר תמיר בוקובה: לא, לא אמרנו.

מר גדי ירקוני: לא אמרתי. אז טוב, אני כבר מתבלבל בין ההנהלה למליאה, סליחה. היום אנחנו נעשה, בעצם, נציג ונכיר גם בנושא הכספי, וגם את כל מערכות החינוך של המועצה. גם את היסודי, גם את התיכון, גם בחלוציות. גם הנושא הכספי, מה כל אחד קיבל, לא בנושא של ההשקעות, בנושא של ההשקעות אנחנו נעשה את זה לקראת הישיבה הבאה של אמצע אוקטובר, שתיכף אני אסביר מה יש שם. לאחר שנגמור, ונציג לכם מה ראינו וכמה תלמידים יש בכל אחד, ואיזה מוסדות יש, ואבי יציג את האני מאמין של מערכת החינוך שלנו בנושאים האלה, נעבור אחרי זה לדיון על התיכון, שבו דוד יציג את נושא בית הספר התיכון, ויציג את עצמו קצת היכרות שלו, מה האתגרים שהוא רואה על התחלת התקופה שלו, והתחלה כמנהל חדש, והשנה, איך הוא הולך לנהל את המקום. אנחנו נעשה, באמצע אוקטובר, ישיבה נוספת בחלוציות, שבהם נעבור את רוב מוסדות

החינוך שלהם, אני לא יודע אם את כולם, עם מנהלי מוסדות החינוך שם.

נכיר את המוסדות מבתוכו, כל אחד ינהל, כל בית חינוך יספר לנו. לאחר מכן, נתכנס במקום, ביחד לישיבת מליאה מיוחדת איתם, ששם נוכל לשאול את השאלות שלנו ולקבל תשובות. שם גם נציג, פשוט לא הספקנו לעשות את זה היום, את כל ההשקעות בשנים האחרונות, לא מלפני 40 שנה, אלא בכמה שנים האחרונות, או מהתחלת החלוציות. עוד לא התחלנו לעבוד, אז קשה לי להגיד בדיוק ממתי, במוסדות החינוך, גם של החלוציות וגם פה, ובגלל זה אנחנו לא נראה את זה היום, את ההשקעות עצמם. מה בכסף מועצתי, מה בכסף של משרדי הממשלה.

זהו, פה גם היום, אבי תיכף יראה ממש כמה תלמידים, כל מה ששאלתם, עלויות, ראינו איזה עיוותים שאנחנו צריכים לטפל בהם אולי, לא אולי, בטוח צריך לטפל, ניתן את הדעת, לא הספקנו לתת את הדעת, הצוות המצומצם ואנחנו נעביר את זה אחרת, זה לא החלטות קרדינליות, לפי דעתי, שפה במליאה צריכים לקבל, אבל אנחנו בכוונה שמנו גם את הדברים שראינו, שיש איזה עיוות קטן, שאנחנו נהיה צריכים, התחלנו לבדוק אותו, לבדוק למה הוא נוצר, וגם לראות איך אנחנו מתקנים אותו. אז אבי, בבקשה.

מר אבי יאנוס: אוקיי. אז ערב טוב, שוב. מערכת החינוך מוכנה לפתיחת שנת הלימודים ביום רביעי, ב-1.9. אנחנו אחרי קיץ שהכנו, גם כן, את התוכניות הפדגוגיות, את התוכניות הרגשיות והחברתיות, תיכף אנחנו נציג במצגת את הדברים העיקריים. צוותי החינוך, יחד עם המנהלים והמנהלות, עבדו במהלך הקיץ והכינו את הדברים, כדי לקלוט את התלמידים. גם, כמובן, עסקנו בשיפוץ ושדרוג, מגני הילדים, דרך בתי הספר, שכל מה שהיה צריך כדי להכין, ואנחנו בערב שנת הלימודים, אנחנו מוכנים. אנחנו, כמובן, עובדים על פי ה... איזה מחשב זה?

מר גדי ירקוני: זה, פה. אתה לא שולט בו?

מר אבי יאנוס: רגע, זה אמור לשלוט.

מר גדי ירקוני: בוא לידי.

מר אבי יאנוס: שנייה, אני חושב שזה...

מר גדי ירקוני: לא, זה זה, לפי המצגת.

מר אבי יאנוס: אוקיי. אז מבחינת מדינת ישראל, משרד החינוך, הם הגידור את

הלמידה הרציפה והפתוחה כיעד לאומי. וזו אמירה, אמירה שהשנה בניגוד לשנה שעברה, כמה שפחות בידודים, וכמה שפחות סגרים, שהשאירו את התלמידים בבית.

עכשיו, פחות זום ולמידה מרחוק, ויותר למידה פיסית ורציפה. וכדי שזה יקרה, אנחנו תיכף נציג את התוכנית של המדינה, ואיך אנחנו משתלבים. מתן גמישות למנהלי בתי ספר, בהפעלה של בתי הספר וקיום הלמידה האפקטיבית, בהתאם למצבי התחלואה.

פה נתנו גם לרשויות המקומיות, וגם למנהלי בתי הספר, לנהל את הנושא של הבידודים, וכמובן מתן מענה לקשיים הרגשיים, החברתיים, והלימודיים, בסדר הזה. זו ההגדרה, גם של משרד החינוך וההגדרה שלנו, לתת מענה לקשיים הרגשיים, החברתיים וגם הלימודיים. הנחה שאם הילדים לא פנויים רגשית, והלמידה לא תתקיים, אז זה הבסיס.

כדי שזה יתקיים, אז יש במודל חמישה דברים. אחד – הבדיקות הסרולוגיות, שעדיין עושים אותן אצלנו, לא, כי פחות מאחוז אחד מהילדים שלנו נמצאו עם נוגדנים, ואין טעם לעשות, ובמקומות שיש שם תחלואה גדולה, הגיעו לעשרה ו-12 אחוזים, אז שם ממשיכות בדיקות האנטיגן.

אנחנו פיזרנו לכל ההורים, מגני הילדים, מגיל 3 ודרך בתי הספר היסודיים, ולשכבות ז'–ח' וגם קצת ט', בדיקות כאלה, כשההורים אמורים מחר לבצע את הבדיקה. הבדיקה, גם השאירו שמה הסבר, בדיקה פשוטה, כדי שבאמת הילדים יבואו ביום הראשון לילדים, ותהיה לנו אינדיקציה שהם לא חולים.

מודל הכיתה הירוקה – המודל הזה בא לצמצם את התלמידים ששולחים לבידוד. אם בשנה שעברה, כל תלמיד שנחשף לתלמיד מאומת, אם זה בהסעה, אם זה בכיתה ואם זה בחוג, הלך לבידוד, למספר לא קטן של ימים. ואנחנו מצאנו, גם פה במועצה, את עצמנו, שבגלל ילד אחד, הולכים עשרות ילדים

לבידוד, עשרות ילדים, ובסופו של דבר, גם בבדיקות שנעשו, רוב הילדים, מעל 90% מהילדים, לא חלו, או לא נדבקו, ואין סיבה שהם יפסידו כל כך הרבה ימי לימוד. המודל של הכיתה הירוקה, גם אם מישהו נחשף, עושים לו בדיקת אנטיגן כל יום, שזו בדיקה פשוטה, מהירה, וברגע שהוא לא נמצא חיובי, הוא נכנס לבית הספר. ואם הוא נמצא חיובי, כמובן, הוא הולך לבידוד.

מר תמיר בוקובזה: ממתי זה מתחיל?

מר אבי יאנוס: זה אמור להיכנס באוקטובר. משרד החינוך והמדינה, תקצבו לכל בית ספר יסודי, ואנחנו כרגע במהלך ללחוץ שזה יהיה גם בבתי הספר התיכוניים, אני מקווה שזה יישא פרי, כל הרשויות לוחצות על זה. יש ממונה קורונה, שהוא ייכנס לתפקיד בתחילת אוקטובר, אנחנו, המועצה, נגייס אותם במהלך ספטמבר, וחלק מהתפקיד של ממונה הקורונה, שיכשירו אותם לתפקידם, זה לבצע את הבדיקות האלה ואת כל הדיווחים, ואת המעקב, כדי שצוות החינוך באמת יוכל להתפנות לדברים שאמרתי,

גב' דנה אדמון: אמור להיות ממונה לכל מוסד?

מר אבי יאנוס: לכל בית ספר יהיה ממונה קורונה, כן. יסודי. אנחנו מנסים שזה גם יהיה לתיכון, זה עניין של תקציב, אני מקווה שיאשרו את זה. זה כמובן לא רק במועצה, אלא בכל הארץ.

מר תמיר בוקובזה: זה אומר, בספטמבר, ילדים עדיין יכנסו לבידוד רגיל. ילד שייחשף לחולה,

מר אבי יאנוס: כן.

מר תמיר בוקובה: 14 יום, או שבעה ימים לפי הנוהל החדש, באופן מלא.

מר אבי יאנוס: כן.

מר תמיר בוקובה: אין את הבדיקות האלה, אין אפשרות.

מר אבי יאנוס: כן.

גב' דנה אדמון: וה...

מר אבי יאנוס: גם עדיין לא יצאו ההנחיות המדויקות למודל הזה, אבל בגדול רוצים ליישם אותו, כדי לצמצם את אובדן ימי הלימוד, כי בחישוב הארצי, היו מעל מילון וחצי ימי לימוד שהלכו לאיבוד.

מגן חינוך – זה בעיקר ברשויות שיש בהן תחלואה, כתומים ואדומים, אני מקווה מאוד שאנחנו לא נגיע לשמה, אבל יש גם מודל של בדיקות כאלה, וכדי שבאמת גם שמה ננטר את התחלואה, גם למנוע אותה, וגם למנוע בידודים מיותרים. ואורחות חיים, אני אתייחס בהמשך.

דיברנו על הבדיקות הסרולוגיות ובדיקות אנטיגן, מודל הכיתה הירוקה ומגן החינוך. אורחות החיים – הקפדה כמובן, על הסיפור של המסכות. אני לא צריך לספר לכם, אתם כבר יודעים שהמסכות הן מרכיב חשוב וקריטי במניעת התחלואה, אוורור הכיתות ומרחבי הלמידה, כמה שיותר ללמוד במרחבי הלמידה, כמה שיותר ללמוד בחוץ, ואנחנו הולכים ליישם את הלמידה גם בחוץ. אנחנו עבדנו על זה, ואנחנו נפעיל את זה בבתי הספר.

כמובן, שמירת מרחק והיגיינה אישית. מפעיל חיצוני, וגם הצוות החינוכי כרגע, עובדים לפי התו הירוק. זה אומר, או מחוסן, או בדיקה. מי שלא יהיה מחוסן, או לחילופין, יביא בדיקה שהוא שלילי, לא יוכל להיכנס לתוך מערכת החינוך.

רויטל דג'אווי בן יעקב: אני רק מחדדת, זה מתייחס גם למפעילים חיצוניים, וגם למורים

ומורות בתוך בית הספר?

מר אבי יאנוס: כן. כרגע זו ההחלטה, יש עליה כמובן מערערים, אבל כמובן, זו החלטה שיצאה לביצוע. למידה חוץ כיתתית, טיולים וספורים, יש גם מתווה איך עושים את זה בצורה בטוחה.

כמובן, יש גם סדר פעולות, שברגע שמגלים מאומת, מה נדרשים לעשות, יש מעקב יומי על הנושא הזה, גם בבתי הספר, גם אצלנו במועצה כמובן, וגם במסגרת משרד החינוך, יש להם משלייט ששולט בנתונים ואיתנו בקשר לגבי ההנחיות. ואין, כרגע, מגבלה במעבר בין אזורים ויישובים, גם של תלמידים וגם של צוותי הוראה, בין הרמזור.

מר אבי יאנוס: כן?

גב' נעמי סלע: אתם אומרים שבהסעות עדיין יש כמה יישובים שהם מעורבים,

מר אבי יאנוס: כן, ה...

גב' נעמי סלע: גם ביסודי וגם בתיכון.

מר אבי יאנוס: השנה, בניגוד לשנה שעברה, ההחלטה היא שלא יהיו קפסולות. לומדים במסגרות מלאות, בכיתות מלאות. בשנה שעברה היו קפסולות, בשנה שעברה גם הגבילו את מספר הנוסעים באוטובוס,

גב' נעמי סלע: ועכשיו?

מר אבי יאנוס: ועכשיו לא, עכשיו לא הגבילו. אנחנו לומדים בכיתות מלאות, וגם כן בהסעות. המועצה עשתה כמיטב יכולתה, גם כמובן לצמצם את הנושא הזה, גם הוספנו תקציב

שלנו, עד כמה שניתן לצמצם. משרד החינוך בשנה שעברה, בעקבות ההנחיה של הגבלת מספר הנושאים באוטובוס, הוא נתן תקציב נוסף, התקציב הזה, השנה, לא קיים. ואנחנו פועלים, כמובן, על פי ההנחיות.

מר גדי ירקוני: אנחנו לא נערבב בין תיכון ליסודי, זו ההחלטה שקיבלנו.

גב' נעמי סלע: זה גם ככה לא תעשה.

מר גדי ירקוני: לא, אנחנו כן מערבבים לפעמים, הפעם הוספנו קצת נסיעות, וגם, בשלב ראשון, גם לא יהיו בחוגים. אבל גם בכלל, ההחלטה היא שבגלל שביסודי לא מחוסנים, אז לא יהיה ערבוב בין יסודי לתיכון בהסעות.

מר אבי יאנוס: פה אנחנו רואים שהמתווה מדבר על גני הילדים והצהרונים, בתי הספר היסודיים, בעיקרון, לומדים מלא, גם אם הרשות היא כתומה או אדומה. כלומר,

גב' מזל ערוסי: שישה ימים?

מר אבי יאנוס: שישה ימים, כן, שישה ימים. הגיל הרך ובתי הספר היסודיים, לומדים שישה ימים, ולומדים מלא. לגבי התיכון, אז פה רואים שאם ירוק או צהוב – לומדים מלא, אם זה כתום או אדום, יש מגבלות, ואחת מהמגבלות העיקריות, רואים שאם השכבה, אם יש בה 70 ומעלה אחוז מחוסנים, היא יכולה לבוא ללמוד בבית הספר, אם יש בה פחות, היא לומדת מרחוק. אני מקווה מאוד שאנחנו לא נגיע לשם.

מבחינת הדגשים הארגוניים לתחילת השנה, שאנחנו וגם המנהלים, כמובן, פעלו והכינו את השנה לפיהם, כל הנושא של צל"ח – צוות לשעת חירום הבית ספרי, ישב במהלך הקיץ, והיה שותף לתוכנית, לבנות את התוכנית, לבנות את כל מה שאמרנו, כדי לתת הבטחה וביטחון לבריאות של כולם.

המתווה הוצג גם לצוותים, גם להורים, יצאו גם מכתבים על ידי בתי הספר להורים, וכמובן גם לשיתוף של התלמידים. כל הנושא של הסברה ואורחות החיים, ואנחנו כמובן גם ניתן לזה דגש בתחילת שנת הלימודים, והקפדה, כדי שזה יקרה.

בניית מעורבות וצמצום מגעים, גם כן יש פה את הפירוט, אני לא אכנס אליו, מה קורה גם ביום הראשון, וכמובן גם תמיכה בצוות. הנושא של תו ירוק לצוותי החינוך, לשמחתנו, רוב המורים והמורות אצלנו מחוסנים, אבל יש, יש גם אצלנו, יש גם בארץ קולות, אתם יכולים לשמוע בתקשורת, של התנגדות לנושא הזה. גם לא רוצים להתחסן, וגם לא רוצים לעשות בדיקות, אבל אצלנו זה בשוליים, זה קיים, וצריך להתמודד עם זה.

גב' נעמי סלע: מה קורה עם אלה שמסרבים?

מר תמיר בוקובה: לא שומעים אתכם.

מר אבי יאנוס: מה קורה עם אלה שמסרבים? בשלב הזה לא נכנסים לבתי הספר. מי שלא תו ירוק, לא נכנס לבית הספר, המערכת...

גב' נעמי סלע: מה עם צוות ההוראה?

מר אבי יאנוס: כולם, כולם, כל מי שנכנס לבית הספר, חוץ מתלמידים, כל מי שנכנס לבית הספר, חייב בתו ירוק. גם צוות ההוראה, גם הצוות החינוכי, מהשומר דרך המנקות, דרך כולם,

גב' נעמי סלע: כולל חוגים?

מר אבי יאנוס: כן. מבחינת דגשים חברתיים,

גב' דנה אדמון: אבי, שנייה לפני זה, מורה שהוא בעל תו ירוק ונחשף לחולה מאומת,

מקבל רק המלצה להיכנס לבידוד ולהיבדק. יש איזושהי הנחיה של האגף בעניין הזה?

מר אבי יאנוס: אז במקרים האלה, אנחנו כמובן נדבר עם אותו מורה, ואנחנו נראה שהוא לא מסכן את התלמידים ואת הצוות, והוא לא מגיע עד שהוא נבדק. היום יש לנו יכולת לעשות, בתוך בית הספר, בדיקות מהירות גם כן, ולקבל את התוצאה. ואנחנו נתמודד עם זה. היום, אם יש מורה מחוסן, והוא עומד על זכותו להגיע, אחרי שדיברנו איתו, אנחנו לא יכולים למנוע ממנו על פי החוק, אוקיי? אז אנחנו נעשה הכול, בהידברות כמובן, כדי שלא יסכן את התלמידים ואת הצוות.

מר דני ברזילי: אבי?

מר אבי יאנוס: כן?

מר דני ברזילי: שאלה, האם הכנתם מספיק מורים מחליפים, או אמצעי גיבוי, למקרה של מורים שיהיו חסרים?

מר אבי יאנוס: אין מורים, אם בשנה שעברה המערכת, נתנו גם עוזרי הוראה שיעזרו, ובמקרים האלה יתנו גיבוי, השנה לא קיבלנו תקציב לזה. לא רק אנחנו, כל המדינה, הורידו את זה, לקחו את התקציבים לדברים אחרים, למשל לגמישות הניהולית. המנהלים, יש להם קצת סכום כסף שהם קיבלו, שהם יכולים לרכוש שעות נוספות, וכוח הוראה נוסף ועושים את זה, אבל זה ממש מינורי.

המנהלים יסתדרו עם חוסרים. זה בהנחה שלא יהיה לנו מצב של תחלואה גדול בצוותים. אם אנחנו נתנהל כמו בשנה שעברה, אז הסתדרנו בצורה סבירה ודי טובה עם זה, אבל אין לנו מורים מחליפים מעבר למורים שיש להם, והמשרות שלהם. ואנחנו יכולים, יש לנו קצת גמישות, אבל לא יותר מדי.

דובר: אבי?

מר אבי יאנוס: כן?

דובר: מה קורה עם מורה שהוא לא מחוסן? מדובר על הידברות? או שהוא לא מגיע לעבודה.

מר אבי יאנוס: ההנחיה היא שהוא לא נכנס. מורה לא מחוסן ולא הביא בדיקה, אין מה לדבר איתו. כלומר, ברמה הזאת, אני לא יכול לנהל איתו משא ומתן, כי זה לא לשיקול שלנו ולא להחלטה שלנו, אם הוא יכול להיכנס או לא להיכנס, הוא לא נכנס.

ההידברות היא כן לשכנע אותו להתחסן, או להביא בדיקה, זו ההידברות, אוקיי? פה יש פה את הדגשים הרגשיים והחברתיים שהם הבסיס גם ללמידה ולצמצום הפערים, ויש לנו תוכנית של למידה וצמצום פערים, שמתבססת על מיפוי שעשינו כבר בסוף השנה שעברה, ואנחנו גם החלטנו שהשנה אנחנו נעשה בין שלושה לארבעה מיפויים כאלה, והם יהיו הבסיס שלנו לבדוק התקדמות שלנו, וצמצום פערים אמיתי.

אז כל הנושא של העמקת החברות בין התלמידים, מפגשי שיח, תפקידים לתלמידים, שיבוץ למשימות קבוצתיות, טיפוח קשר מורה – תלמיד, חיזוק החוסן והבטחת המוגנות. עדיין נשאר לנו תקציב מעוטף עזה, שלא ניצלנו אותו בשנה שעברה, בגלל הסגרים ובגלל שומר חומות. ואנחנו שמרנו את הכסף הזה, ואנחנו ננצל אותו בשנת הלימודים הזאת, לאותן פעילויות של חיזוק החוסן וההיבטים הרגשיים והחברתיים. אז אנחנו נוכל, בהחלט, גם בנושא הזה לתת מענים נכונים וטובים.

גב' דנה אדמון: אבי, בעניין הזה, כשהצגת בפני ועדת החינוך בפעם האחרונה, אמרת שהמיפוי הזה יוצג להורים, ויוכלו להראות להם את צמצום הפערים, איך בונים את תוכנית צמצום הפערים לילדים. זה לא הוצג להורים, השאלה היא אם זה כל התוכנית הזאת שאתה מדבר עליה, תוצג להורה של הילד?

מר אבי יאנוס: כן, כמובן. כמובן אנחנו נעשה את זה בהמשך, נראה איך אנחנו עושים

את זה, גם ברמה בית ספרית, וגם ברמה פרטנית, איפה שהצוות החינוכי יחשוב שנכון, בצורה אישית, עם ההורים. אנחנו ניתן לזה את הדעת. לגבי,

מר אריק דניאל: אבי, שאלה.

מר אבי יאנוס: כן?

מר אריק דניאל: לפני שאתה מתקדם הלאה, מכל המצגת המרשימה הזאת, אם תוכל להגיד כמה מילים, מה רלוונטי לחינוך הבלתי פורמאלי בהקשר הזה? אני שואל את זה, כי מן הסתם לאורך כל ספטמבר, בהרבה מהישובים, החינוך הבלתי פורמאלי הרי פועל במתכונת כזאת או אחרת, קייטנות, אני לא יודע איך לקרוא לזה בדיוק.

מר אבי יאנוס: אז יש...

מר אריק דניאל: כל הנושא של הצוותים, והילדים, מה רלוונטי אליהם, מה הם קיבלו בכלל?

מר גדי ירקוני: לגבי החינוך הבלתי פורמאלי הם קיבלו, יש להם קשר, הם קיבלו את ההנחיות שיש לגבי החינוך הבלתי פורמאלי, אני לא זוכר אותן עכשיו בעל פה. אנחנו נעשה את החוגים שלנו, ללא הסעות, בתאריכים האלה. בספטמבר, ובחופשים זה באמת יהיה ביישובים, וזה די כפוף לאותו הדבר.

בעצם, מה שהכליל את זה, שבבלתי פורמאלי, זה כמו בפורמאלי מבחינת החוקים, מה כל יישוב ויישוב יעשה, ביישובים הפרטיים זה קצת, נראה מה יהיה. אבל בעצם, יש את התו הירוק, ויש את הדברים האלה, שצריכים לעבוד לפיהם, וגם לגבי מסיכות והכול.

מר אבי יאנוס: הכללים של החינוך הבלתי פורמאלי, הם אותם כללים של החינוך

הפורמאלי. גם הנושא של הצוות, תו ירוק וכל מה שקשור בזה, וגם, כמו שאמר גדי, יפעלו, וכמובן גם אחרי החגים, החינוך הפורמאלי, וגם הצהרונים בבתי הספר, יתחילו לפעול ביתר שאת,

מר גדי ירקוני: הגעת לנתונים, יאללה, סע.

מר אבי יאנוס: כן.

מר תמיר בוקובה: רגע, שנייה עוד שאלה לגבי הבידודים ומחלות של תלמידים. מה תוכנית ההשלמה לתלמידים האלה? או השיתוף שלהם בכיתות בזמן שהם בבידוד? כי צפוי שיהיו לא מעט תלמידים בבידוד, לפחות, אם לא חולים. ולא יהיה זום, כי הלימודים בתוכנית הזאת, היא בלי זום, והיא רק לימוד פרונטאלי. איך משלבים אותם? ואיך שומרים עליהם בתוך המערכת?

מר אבי יאנוס: כמובן, בתי הספר והצוותים החינוכיים ערוכים לתת להם מענה. זה תלוי בהיקף של הזה, אם יש בשכבה מסוימת קבוצה גדולה, אז אנחנו כן נעשה להם שיעורים מרחוק, ואם זה תלמידים בודדים, והמורים שלהם ילמדו בכיתות את רוב הכיתה, יתנו להם מענה. אנחנו מפתחים את הנושא של הלומד העצמאי, התחלנו בשנה שעברה עם זה, וחלק מזה, זה איך ללמוד לבד, כש אתה יושב בבידוד בבית. כמובן, בהנחיה של המורים, בקשר של המורים, בשיעורי בית והעבודות,

גב' מזל ערוסי: אבי, מצד שני, לא אוסרים על שימוש בזום.

מר אבי יאנוס: לא אוסרים,

גב' מזל ערוסי: אין מצב שלא ישתמשו בזום.

מר אבי יאנוס: לא אוסרים על שימוש בזום, אבל,

- גב' מזל ערוסי:** שלא יהפוך להיות הכלי המרכזי ללמידה והשלמת הפערים.
- מר תמיר בוקובה:** כשיש תלמיד פרטני שלא מגיע, שני תלמידים בכיתה...
- מר גדי ירקוני:** אני מציע שדוד, לפחות לגבי התיכון, כשייתן את הסקירה, הוא גם יכנס לנושא הזה בתיכון.
- גב' דנה אדמון:** אין איזושהי היערכות ללמידה היברידית? אין אפשרות שמורה ישדר את שיעוריו?
- מר דוד דואני:** התשובה היא כן, אנחנו בתיכון...
- מר גדי ירקוני:** אחרי זה, אחרי זה.
- גב' דנה אדמון:** וביסודי? שזה חלק חשוב מאוד לשמור על הרציפות, לפחות החברתית, או חלק מהכיתה?
- מר גדי ירקוני:** המנהלות בפגישות שהיו לי גם עם המנהלות, המנהלות ערות לזה, ותלוי כמה תלמידים יהיו, לפי זה הם יראו, ביסודי אני מדבר,
- מר אילן אייזיקסון:** כן.
- מר גדי ירקוני:** לפי זה הם יראו איך בדיוק הן עושות את זה, והן חושבות על תוכנית. ממש, כל אחת ואחת, לפי כמות הילדים, סוג הילדים, ומי זה יהיה, ויתנו להם תוכניות פרטניות, ביסודי.

רויטל דג'אווי בן יעקב: זו סיטואציה מאוד ריאלית. כדאי כבר לתכנן תוכנית מקדימה, היה
 ...ו

מר גדי ירקוני: יש להם, יש להם, יש להם,

מר אבי יאנוס: יש להם תוכנית.

מר גדי ירקוני: יש להם.

מר אבי יאנוס: לא יישאר ילד בבית שישכחו אותו.

מר גדי ירקוני: אבי,

מר אבי יאנוס: אוקיי, נתונים. אני אציג את הנתונים של מערכת החינוך נכון לשנת הלימודים הקרובה, תשפ"ב. בגני הילדים 3-5, יש לנו 901 תלמידים, 40 גני ילדים. מעונות היום, לידה עד שלוש, יש לנו 669 תלמידים, בתי הספר היסודיים, יש לכם פה את מספר התלמידים בכל בית ספר, ואת מספר הכיתות גם כן. סך הכול יש לנו 2037 תלמידים ביסודי, ב-83 כיתות, כאשר שימו לב, בחלוציות, יסודי זה א' עד ח', ובממלכתי זה א' עד ו', והתיכון אצלם, זה ט' עד י"ב, כמו שתיכף תראו. נופי הבשור, יש לנו 45 כיתות, בחטיבת הביניים 644 תלמידים, בחטיבה העליונה 501,

רויטל דג'אווי בן יעקב: סליחה, הנתונים מולנו, למה צריך להקריא אותם?

מר אבי יאנוס: אוקיי, אז אני לא אקריא. אני רק אגיד – שימו לב, עד עכשיו דיברתי על הממלכתי, בנווה יש את המוכר שאינו רשמי, שזה תחת האגף החרדי. המשמעות של מוכר שאינו רשמי, זה אומר שהם מקבלים כ-80% תקצוב, ביחס לממלכתי, והם, יש להם גמישות בבחירת

תוכנית הלימודים, וגם בהכנסה של לימודי הליבה.

אם בממלכתי, והממלכתי דתי, משרד החינוך מפקח וכופה על המנהלים ועל הרשויות ללמד לימודי ליבה, פה במוכר שאינו רשמי, הם יכולים לבחור אם כן או לא, וגם בגלל זה הם מתוקצבים פחות. הם, בניגוד לממלכתי ולממלכתי דתי בנצרים,

דובר: אבי, זה לא בתיכון.

מר אבי יאנוס: לא, לא בתיכון, אני מדבר על... אוקיי, אז זה גם הנתונים, ההתפלגות בשכבות. תלמידי חוץ – רציתם לראות את תלמידי החוץ – אז בתיכון שלנו, בנופי הבשור, יש 32 תלמידי חוץ, שמגיעים מחוץ למועצה, אחוז זניח. בישיבה התיכונית 153 מגיעים מבחוץ, ו-33 מתוך המועצה, רגבים בנגב...

מר גדי ירקוני: רגע, רגע,

דובר: מה זה רגבים בנגב?

מר אבי יאנוס: אני אסביר – רגבים בנגב זו פנימייה חקלאית, שהתלמידים במהלך הבוקר, ממוקדם בבוקר עד הצהריים, עובדים בחקלאות, אצל החקלאים במועצה, וגם לומדים כמובן, חקלאות, ואחרי הצהריים הם לומדים לימודים רגילים לבגרויות, ועושים גם בגרויות.

מר גדי ירקוני: ופה, לפי בקשה שלכם, בדקנו והתלמידים החיצוניים לא מקבלים פר קפיטה,

מר אבי יאנוס: תיכף אני אתייחס לזה, יש לי שקף על זה.

מר גדי ירקוני: אז יאללה, רוץ רוץ לזה.

מר אבי יאנוס: אוקיי. באולפנה גם כן, 47 בנות מתוך המועצה, 67 בנות מחוץ למועצה. זה הפר קפיטה שאנחנו נותנים, וכמו שגדי אמר, המועצה מממנת פר קפיטה, רק לתלמידי המועצה. מי שמגיע מחוץ למועצה, אנחנו לא מממנים אותו,

מר גדי ירקוני: מי שלומד בחוץ, נכון?

מר אבי יאנוס: לא, אני אומר מי שמגיע למועצה.

מר גדי ירקוני: ומי שלומד, מהמועצה, בחוץ?

מר אבי יאנוס: ומי שלומד מהמועצה בחוץ, מקבל רק את ה....

מר גדי ירקוני: לא מממנים.

מר אבי יאנוס: לא מממנים, הוא מקבל, הרשות שקולטת אותו, היא מקבלת איזושהי אגרה של משרד החינוך.

מר גדי ירקוני: ממשרד החינוך, לא מאיתנו.

מר אבי יאנוס: כן, אנחנו צינור מעבר, משרד החינוך מממן פר קפיטה את כל התלמידים של הרשות. כמובן, הכספים האלה הולכים לבתי הספר, ואנחנו מקבלים אותם ומעבירים את זה לבתי הספר, לתלמידי חוץ, כל תלמידי החוץ מקבלים את האגרה הזאת של משרד החינוך.

מר תמיר בוקובה: וגם פה קורה אותו הדבר, תלמידי החוץ שלומדים אצלנו, משרד החינוך מעביר תקציב,

מר גדי ירקוני: כן, כן.

מר אבי יאנוס: כן. אוקיי. עכשיו, זה המספרים 1800 שם המועצה מממנת פר קפיטה

בבתי הספר היסודיים והתיכון. יש פה, מה שגדי אמר, בנווה, בתי הספר בנווה מתוקצבים פחות, כי הם לא בניהול עצמי, ויש פה איזשהו עיוות שצריך לדון בו ולקבל החלטות.

גב' דנה אדמון: אתה יכול לחזור עוד פעם?

מר גדי ירקוני: תראו, טוב שעשינו את הבדיקה הזאת, בגלל שגילינו שיש שני מוסדות

בנווה שלא מקבלים פר קפיטה אותו הדבר כמו כל ילד שלנו, וכשהלכנו ובדקנו למה זה, עלו שני דברים, א' – בגלל שזה חינוך שהוא מוכר שאינו רשמי, אבל משרד החינוך, יש פה איזה עיוות שאנחנו, אמרתי, הצוות המצומצם מטפל בזה ויחליט האם להוסיף, בגלל שיש פה היגיון בלהוסיף. משרד החינוך מעביר פחות כסף, כ-260 שם, נכון? 260 שם פחות?

מר אבי יאנוס: 267 שם.

מר גדי ירקוני: 267 פחות מעביר להם תקצוב, דרך המועצה אליהם. אבל כמו שאתם

רואים, אנחנו מעבירים להם 1100 פחות. זאת אומרת, שאם אנחנו רוצים לעשות שוויון בין כל הילדים שלנו, אנחנו צריכים להעביר להם עוד כ-900 שם/850 שם, על מנת ליצור איזון, כמו שאנחנו מעבירים לכל הילדים.

הדבר הזה עלה השבוע, כשעשינו את הבדיקה, וירדנו ממש למספרים. כמו שאמרתי, אנחנו נדון בזה, והצוות המצומצם, אני מקווה, יתקן את הטעות שנגרמה לא בטעות, יכול להיות במעבר, או משהו כזה, ונעשה פה את השוויון בין כל ילדינו.

מר חנניה אווקרט: לבטל את ההסעות של התלמידים החוצה למרחבים, ותעביר להם את

הכסף,

מר גדי ירקוני: לא, בואו, זה לא אותם ילדים. בואו חבר'ה, רגע רגע, הדיון, א' – חנניה, אני מוכן לשמוע כל הערה, באמת. אבל בואו לא נהיה... לא, אני לא רוצה להגיד. בואו נהיה, גם בהערות שלנו עכשיו, אין בין ילד לילד, לא משווים. כל ילד צריך לקבל את מה שהוא צריך, ואם ילד מקבל משהו אחר, זה לא על חשבון אותו ילד.

מר איתן אהרון: שאלה לאבי, עכשיו כשאני רואה את זה ככה,

גב' מזל ערוסי: מיקרופון.

מר איתן אהרון: עכשיו אני רואה את זה בצורה רשמית, את העניין של הממלכתי – דתי נועם נצרים. אם דנו כל כך הרבה בעניין של ההסעות של התלמידים שלנו החוצה, לבתי ספר ממלכתי – דתי, ועל כן להקים פה או לא להקים פה בית ספר כזה, ואני רואה שיש פה שני בתי ספר, בנים – בנות, שהוא תוקצב גם פר קפיטה, כמו שאתה אומר, למה אנחנו לא מפנים את הילדים שלנו שמעוניינים, ההורים שמעוניינים שהילדים ילמדו בבית ספר ממלכתי דתי, לבתי הספר האלה שהם פה אצלנו?

מר גדי ירקוני: אנחנו נותנים לכל הורה לבחור לאיפה הוא. זה מה שגם אמרנו, לכל הורה להפנות לאן שהוא רוצה את הילד שלו. אתה שואל אותי? אני בטח שמעוניין, במקום לשלם 16,000 ₪ הסעות בשנה, לאותו ילד שנוסע לסעד, שילך לבני נצרים ואני אשלם לו 1800 ₪.

מר איתן אהרון: אתם מציעים להם את זה?

מר חנניה אוקרט: למה להסיע אותו?

גב' דנה אדמון: לא, לא מציעים, התשובה היא לא נכונה.

מר גדי ירקוני: אני צריך... א' – לחלקם הצעתי, בשיחות שהיו לנו. אמרתי להם –
בואו ללמוד אצלנו, רגע,

מר איתן אהרון: זה לא משתמע ככה מההורים.

מר גדי ירקוני: תקשיבו, ההורים, אני לא הדובר של ההורים, וההורים יכולים,
אמרנו לכם את זה, אני אומר את זה, אמרתי את זה להורים, אמרתי את זה לכם, חבל שזה חוזר כל
פעם, אותו דיון, בלי הבדיקה. איזה הורה שיש לו...

מר איתן אהרון: הבדיקה נעשתה, אל תגידי, הבדיקה נעשתה.

מר גדי ירקוני: לא, תן לי רגע. הורה שיש לו ילד שרוצה ללמוד בממלכתי הדתי,
מוזמן ללכת להירשם לשנה הבאה בבני נצרים. אם לא יקבלו אותו, שיבוא אליי.

גב' נעמי סלע: בדיוק זה. בדיוק שם, דיברנו על זה שהם לא מתקבלים, בגלל 1001
סיבות.

מר גדי ירקוני: חבר'ה, אנחנו כל פעם חוזרים לאותו דיון תיאורטי. אני אומר לכם
עוד פעם, אני לא רוצה לבזבז את הזמן,

גב' דנה אדמון: גדי, אף אחד לא ירשום את ילדיו למוסד חינוך שמגדיר תקנון שלא
תואם את אורחות החיים. כשאנחנו מדברים על מענה ממלכתי דתי, הוא אמור להיות פתוח לכולם,
זו הסיבה שאנשים לא רושמים.

- מר גדי ירקוני:** אני לא אמרתי שהוא לא פתוח.
- גב' דנה אדמון:** אתה שמעת מה אמרתי לפני?
- מר גדי ירקוני:** לא, סליחה.
- גב' דנה אדמון:** אמרתי, שבית הספר מגדיר תקנון של אורחות חיים, שלפיו בוררים את מי שילמד או לא ילמד, אז ההורה לא ירשום ילד לפי התקנון הזה, אתה מבין.
- מר גדי ירקוני:** גם כשילד בא לניצני הבשור, יש תקנון שהוא עומד בו.
- גב' דנה אדמון:** נו, גדי, באמת.
- מר גדי ירקוני:** אני לא אמרתי שלא יקבלו, תנסו, למה אתם סתם?
- גב' דנה אדמון:** כי אף אחד לא ישחק עם הילדים שלו בשפני ניסיון, אנחנו צריכים...
- מר גדי ירקוני:** למה שפני ניסיון?
- גב' דנה אדמון:** כי לא רושמים ילד ואומרים – טוב, אם תהיה בעיה, אני אלך לגדי. רושמים ילד למוסד שאתה יודע שהוא הולך ללמוד בו.
- מר גדי ירקוני:** מי אמר שהוא לא ילך?
- מר איתן אהרון:** פנו אליהם, אנשים פנו אליהם והם אמרו,

מר גדי ירקוני: מי? מי פנה? מי? עוד פעם הוויכוח הזה?

מר איתן אהרון: אני מכיר אנשים ממבטחים שפנו ואמרו להם...

גב' דנה אדמון: שאלה לעניין הפר קפיטה,

מר אבי יאנוס: אני רק רוצה להגיד, רגע, סליחה, להערה שלך.

מר איתן אהרון: כן.

מר אבי יאנוס: אני, כמנהל אגף החינוך, לא מכיר, לא פנו אליי, פונים אליי על דברים

הרבה יותר אזוטריים. לא פנה אליי הורה שאמר לי שהוא רצה לרשום את הבן שלו, ולא קיבלו אותו. ואנחנו נקבל בזה, כי אין לממלכתי דתי ולממלכתי, אין למנהל בית הספר שיקול דעת, אם הוא מקבל או לא מקבל.

זה נכון שיש להם את אורחות החיים, ויש להם הפרדה בין בנים לבנות, ויש הורים שזה לא מתאים להם, הם רוצים בית ספר מעורב, הם רוצים בית ספר עם גוון פחות דתי,

מר דודי אלון: אבל, גדי שנייה רגע, הרבה מההורים שאני גם מכיר, אני גר במושב

שיש בו, כמו שאתם יודעים, גם משפחות דתיות וגם חילוניות. התשובה שאני מקבל מאנשים אצלנו ביישוב, שבנועם – נצרים או לא משנה מה, זה חרדי מדי בשבילם, ופה במרכז אצלנו, זה חילוני מדי. זאת אומרת, בסוף, יש כנראה, אותם הורים, אני אמרתי להם את זה, גם לדעתי, צריכים להחליט למה הם יותר קרובים, ומה יותר מתאים להם.

גב' דנה אדמון: שאלה בעניין הפר קפיטה, אפשר?

מר ניר ים: שנייה, אני מרשה לעצמי. הדיון על חינוך, דיונים על חינוך מתקיימים

פה כבר הרבה חודשים. זה דיונים, האמת היא, שכל אחד יש לו דעה. כנראה שכל אחד עם הדעה שלו, יש לו את הצדק שלו בעיני עצמו, וזה בסדר גמור. דבר אחד בטוח, זה דיונים שלא נגמרים. אנחנו, עכשיו, אין לנו את התוכנית לפתוח בדיון, אני מבקש מחברי המליאה, לשמוע את הסקירה איפה עומדים בתי הספר היום, להמתין בסבלנות לאוקטובר, להיפגש ולראות את הלבן של העיניים גם של אליעזר בבני נצרים, גם של טלי בבני נצרים, ולשאול אותם למה אתם ככה ולמה אתם לא אחרת.

זאת ההזדמנות, זה המפגש הבלתי אמצעי. כל מה שנגיד פה עכשיו, הוא מהדמיון שלנו. כל עוד לא נתקלנו, אפילו לא במשפחה אחת שביקשה להירשם, ונדחתה, מבחינתי,

מר חנניה אוקרט: אתה מסתתר מאחורי ההסעה של הילדים. אתה מאפשר להם, מי שלא רוצה ללמוד שם, אתה מאפשר להם לנסוע למרחבים, תאפשר לנכדים שלי ללמוד בבאר שבע!

מר ניר ים: בואו, כמו שאמרתי, זה דיון שלא נגמר, ואני רואה ש...

מר חנניה אוקרט: איזו מן אמירה זאת? ... אל תאפשר להם לנסוע, אל תסיע אותם לבית ספר אחר, ושילכו ללמוד שם. אם לא,

מר ניר ים: זה מה שיקרה,

מר חנניה אוקרט: אם לא, תאפשר לנכדים שלי, להסיע אותם לאן שהם רוצים.

מר ניר ים: אנחנו החלטנו במליאה, שבעוד שנתיים נעצרות ההסעות לבתי הספר מחוץ לאזור הרישום. זה מה שיקרה, זה תהליך. אנחנו מקווים שהורים, מה שנקרא, ימשכו את הילדים שלהם בחזרה. הבחזרה הוא – או להפנות אותם למוסדות החילוניים פה אצלנו, בקמפוס, או לבני נצרים, או לנחלים - אלו יהיו האפשרויות. ואגב, כל האפשרויות טובות, לבחירת ההורים.

מר חנניה אוקרט: בנווה אין ממלכתי דתי?

מר אבי יאנוס: נווה זה חרדים.

מר תמיר בוקובזה: דבר למיקרופון.

מר חנניה אוקרט: אני שואל אם זה ממלכתי דתי.

מר ניר ים: בואו, ...

גב' מזל ערוסי: מעניין לעניין באותו עניין, אני רוצה לשאול,

מר אבי יאנוס: בנצרים זה ממלכתי דתי.

גב' מזל ערוסי: אבי, לא הצגת,

מר חנניה אוקרט: למה אתה לא שולח את הילדים שרצו ללמוד השנה ממלכתי דתי
בישע, לשם?

מר אבי יאנוס: בבקשה.

מר חנניה אוקרט: מה זה בבקשה?

מר אבי יאנוס: שילכו, אני לא,

מר חנניה אוקרט: מה זה שילכו?

מר אבי יאנוס: שילכו להירשם.

מר חנניה אווקרט: אתה הצעת להם את זה?

מר אבי יאנוס: כן.

מר חנניה אווקרט: אף אחד מההורים לא אמר לי את זה.

מר אבי יאנוס: הם לא רוצים. הצענו להם גם, גם הגן בכרם שלום, הוא ממלכתי דתי.

מר חנניה אווקרט: השבוע שאף אחד לא רצה ללמוד, אתה מציע להם לנסוע, אותו דבר גם עם הממלכתי דתי, ועם כל האחרים.

גב' דנה אדמון: שאלה בעניין,

גב' מזל ערוסי: אני.

מר ניר ים: כן.

גב' מזל ערוסי: דילגת בשקופית הראשונה, על הנושא של הגיל הרך, של אפס עד 3, ו-3 עד 6. אני רוצה לשמוע ממך, וזה לא יכול לחכות לדיון, אין הנושא של הקיבוצון. לפחות להגיד, מי הולך לנהל את 0 עד 3, או מה הולכים לעשות בנידון.

מר גדי ירקוני: לא הבנתי.

גב' מזל ערוסי: הוא הבין, זה בסדר.

גב' דנה אדמון: מזל, אני מתחברת לשאלה, ואז תענה כבר ביחד. קודם כל, אני לא רואה אותו מופיע בפר קפיטה, או לא מופיע ברשימת המוסדות.

מר אבי יאנוס: הם לא מקבלים פר קפיטה, יש איתם הסכם שנחתם עם הקיבוצון. הקיבוצון ממשיך השנה להפעיל את המעונות במושבים, באבשלום ובמבטחים, ועל פי אותם כללים, אנחנו כן, דרך המועצה, נותנים כמובן תגבור של העשרה ותוכנית מעגן. גם למעונות, בוודאי, כמו שאנחנו נותנים לכל הגנים, גם המעונות מקבלים מאיתנו תקציב נוסף, שאנחנו מכוונים אותו ואנחנו נותנים אותו לתוכניות ספציפיות, שאנחנו גם מחליטים עליהן בהיבט הפדגוגי, עם מדריכים שלנו. כמו שאמרתי, העשרה ומעגן, אנחנו נותנים...

גב' דנה אדמון: למה?

גב' מזל ערוסי: אני מבינה שהגן בעין הבשור נסגר.

מר אבי יאנוס: המעון, לא הגן.

גב' מזל ערוסי: המעון.

מר אבי יאנוס: המעון, כן.

גב' דנה אדמון: עדיין לא הבנתי למה הם לא מקבלים פר קפיטה.

מר אבי יאנוס: כי יש הסכם בינינו לבין הקיבוצון,

מר גדי ירקוני: שם אנחנו משלמים אחזקה וכל מיני דברים אחרים, בתשלום...

גב' דנה אדמון: בסדר, למה לא מכמתים את זה לטבלה, שה-1000 ₪, כמו שהם מקבלים, הוועדים, המועדונים בקיבוץ,

מר גדי ירקוני: אנחנו יכולים לעשות את זה.

מר אבי יאנוס: אבל את הכסף הזה אנחנו נותנים בתוכניות העשרה ומעגן, אנחנו לא נעביר את זה לקיבוץ. היא אומרת לתת פר קפיטה לקיבוץ.

מר גדי ירקוני: לא, היא אומרת משהו אחר,

גב' דנה אדמון: אני אומרת שאני צריכה לראות את זה.

מר גדי ירקוני: אני הבנתי מה שאמרת, אתה נותן שם אחזקה וכל מיני דברים כאלה,

מר אבי יאנוס: כן.

מר גדי ירקוני: היא אומרת, תכמת בכמה זה פר קפיטה, אפשר לכמת.

גב' דנה אדמון: והשאלה השנייה, הפר קפיטה שרשום פה, זה פר קפיטה של המועצה?
או שחלק ממנו משרד החינוך וחלק מועצה?

מר אבי יאנוס: מה שכתוב פה פר קפיטה, זה חוץ מבתי...

גב' כבי שקולניק: זה החלק של המועצה.

מר אבי יאנוס: זה של המועצה, חוץ ממה שגדי אמר, בבתי הספר היסודיים לניהול

עצמי, שמקבלים 1800 ש"ח, מתוך זה משרד החינוך מממן 277 ש"ח לכל ילד. רק בתי הספר היסודיים בניהול עצמי.

מר גדי ירקוני: מקבלים 1500 מהמועצה,

מר אבי יאנוס: 1500 +.

גב' דנה אדמון: אז הפר קפיטה פה, זה לא כולם אותו הדבר.

מר אבי יאנוס: כמעט כולם. זה נתן פה,

גב' דנה אדמון: בתי הספר היסודיים שפה בקריה, הם בניהול עצמי. התיכון הוא

בניהול עצמי, אם אני לא טועה?

מר אבי יאנוס: כן, אבל התיכון לא מקבל את ה...

גב' כבי שקולניק: התיכון לא בניהול עצמי.

מר אבי יאנוס: הוא לא מקבל, התיכון רק,

גב' דנה אדמון: שוב, זה לא ברור.

מר אבי יאנוס: עוד פעם אני חוזר, רק היסודיים שבניהול עצמי.

מר גדי ירקוני: זה לא, בין התיכון ליסודי, בואי נגיד דבר כזה, לא חייב שתהיה זהות במספרים... (מחוץ למיקרופון)

גב' דנה אדמון: אני לא מדברת על הזהות המספרית, אני לא מחפשת את השוויון. גם מבחינתי, יכול היה להיות פר קפיטה אחר לכל מוסד, לפי הצרכים, ולפי איך שאנחנו חושבים שצריך לתקצב. זאת לא השאלה שלי. השאלה שלי, מה מתוך הפר קפיטה שאנחנו מגדירים פה, הוא כספי מועצה, ומה מתוך מה שאנחנו מגדירים פה, הוא כספי משרד החינוך. וזה נתון שלא מובא פה.

מר אבי יאנוס: אז אני אומר, רוב התקציב פה הוא כספי מועצה, למעט בתי הספר היסודיים,

מר גדי ירקוני: אבי, אם זה חשוב לה, אפשר מחר לכמת את זה, לעשות עוד טבלה ולשים בה מה כספי מועצה, ומה כספי משרד החינוך.

מר אבי יאנוס: אין בעיה.

מר גדי ירקוני: מישהו רושם את מה שאני מתחייב?

מר אבי יאנוס: כן, אני. את זה אני רושם.

מר תמיר בוקובזה: דיברת על הקיבוצון, ופה אני רואה את הפעוטונים בבני נצרים, שלומית ונווה, שבאופן אישי, הילדים שלי התחנכו שמה. המחיר להורה, בבני נצרים, שלומית ונווה, נמוך משמעותית מהקיבוצון, ואני רואה פה גם תקצוב. המועצה, מגבילה את הקיבוצון בסכומים שהיא יכולה לגבות מההורים? או שזה שוק חופשי והם לוקחים מה שהם רוצים? כי זה הפרשים של מאות שקלים, הרבה מאות שקלים.

מר אבי יאנוס: זה לא שוק חופשי. המעונות האלה הם בפיקוח של משרד הרווחה, ויש צו, כל שנה מתעדכן, של מה מותר להם לגבות, והם פועלים לפי הצו הזה, ואנחנו מפקחים שהם פועלים לפי הצו הזה.

מר גדי ירקוני: לא, זה הקיבוצון. אבל רגע, תני לי להשלים את השאלה שלך, יש פה בעצם שלושה גורמים שמפעילים מעונות. יש בקיבוצים, שזה פרטי לגמרי, הקיבוצים מפעילים. יש את הקיבוצון, שזה דרך המועצה, ויש בחלוציות, שהם עובדים עם איך קוראים להם? יש גם גוף אחר שמנהל...

מר אבי יאנוס: דרום הר חברון.

מר גדי ירקוני: דרום הר חברון, שהוא זה שמפעיל להם את המעונות, מבחירה שלהם. הגוף הזה לוקח, כנראה, מהם, פחות כסף מאשר הקיבוצון לוקח.

מר תמיר בוקובה: מההורים.

מר גדי ירקוני: מההורים.

מר תמיר בוקובה: מי זה מהם?

מר גדי ירקוני: מההורים, מההורים.

גב' דנה אדמון: הקיבוצון לוקחים את המקסימום שמותר להם בכל שנה,

מר גדי ירקוני: לא, זה מכרז.

- גב' דנה אדמון:** רגע.
- מר גדי ירקוני:** תספרי את הכול.
- גב' דנה אדמון:** אתה רוצה שאני אספר את הכול? אז יהיה פה דיון של חצי שעה.
- מר גדי ירקוני:** לא, אז אני אגיד לכם,
- גב' דנה אדמון:** אני יכולה, אני אשמח מאוד,
- מר ניר ים:** גדי, צריך להתכנס.
- מר גדי ירקוני:** חבריה, בואו לא נכנס לזה. המעון, מה שקרה היום באבשלום, אתם יודעים, בואו נגיד ככה, זה קצת חכמולוגיות.
- גב' דנה אדמון:** של מי?
- מר גדי ירקוני:** חוקי. חכמולוגיות, אבל,
- גב' דנה אדמון:** של מי?
- מר גדי ירקוני:** גם הקיבוצון לא רוצה להפסיד כסף. הקיבוצון הוא גוף פרטי,
- גב' דנה אדמון:** בסופו של דבר, מה שמעניין אותנו כמליאה, זה שהמענה להורים יהיה טוב ואיכותי. ואם לא נרשמים מספיק ילדים, בואו נגיד שבחבל שלום יש מספיק ילדים שנולדים בכל

שנה, בשביל למלא את המסגרות האלה יופי טופי. ואם לא נרשמים מספיק ילדים למסגרות האלה, זו תעודת עניות למסגרות האלה, וחבל שזה המצב. שכל שנה, כל תחילת שנה, אנחנו צריכים להתחיל לקושש אנשים שיסכימו להירשם למסגרות האלה, וצריך לעשות איזשהו מעשה בעניין הזה, זה נגרר כבר הרבה הרבה מאוד זמן.

מר גדי ירקוני: אנחנו, אני רוצה לענות לחברי המליאה, שאנחנו מודעים לנושא הזה. פעם היה הקיבוצון הרבה פחות טוב, היום הוא לפחות יותר טוב, לא אמרתי מצוין. אנחנו מנסים לקחת אפשרויות שאנחנו נעשה את זה לבד. זה לא פשוט לקחת את האחריות הזאת, זה לא פשוט לנהל אותה בלי שיהיו הפסדים, אבל אנחנו בודקים את זה. השנה לא הצלחנו, אני לא יודע אם בשנה הבאה אני אעשה את זה. אנחנו נעשה את זה אך ורק כשנהיה מסוגלים לעשות את זה, כשאני אחשוב שאנחנו מסוגלים לעשות את זה טוב.

גב' דנה אדמון: ובינתיים, ערב פתיחת השנה, הילדים לא יודעים לאן ללכת. שאלה אחרונה,

גב' מזל ערוסי: ככה זה היה כל השנים.

מר גדי ירקוני: ואת יודעת איזה גירעונות היו שם? אמרו לי, אני לא הייתי.

גב' דנה אדמון: גדי, דבר אחרון.

(דיבורים מחוץ למיקרופון)

גב' דנה אדמון: דבר אחרון, רשמת, אמרת קודם, שהגנים בקיבוצים הם לגמרי פרטיים. אמירה לגמרי לא נכונה.

מר גדי ירקוני: מעונות אמרתי.

גב' דנה אדמון: גם המעונות לא. הרכזות מגיעות לפרורמים, נותנים להם מענים מועצתיים, גם תקציביים, צריך לזכור גם את הדברים האלה. כמו שאומרים שעם הקיבוצון יש הסכמים, ועושים אחזקה ודברים כאלה, גם דברים כאלה קורים מול המעונות בקיבוצים, וזה יפה ונהדר שהמועצה תומכת בזה,

גב' מזל ערוסי: לכן יש פריחה בקיבוצים.

מר גדי ירקוני: נותנים בקיבוץ רק פר קפיטה.

גב' דנה אדמון: פורום רכזות חינוך קיים? יש לו הנחיה? משלמים אותה? יש עוד דברים כאלה שאפשר להעלות.

מר ניר ים: טוב, חברים, לדעתי הבנו את תמונת... למעשה, הרעיון היה לבוא ולהציג את תמונת החינוך, כמה יש במוסדות, איפה הם נמצאים, איך פחות או יותר אנחנו מתייחסים אליהם.

כמו שאמרתי, באוקטובר אנחנו נפגוש את מנהלי בתי הספר, ונטייל בבתי הספר, בחלוציות. אני מציע שאנחנו נעבור לדוד, שנשמע מי הוא ומה המשנה שלו, ונתקדם לסדר היום. את כל הבעיות הקטנות כגדולות בנושא החינוך, כנראה לא נצליח לפתור פה עכשיו, אז צריך להעלות את זה בדרך אחרת, ובזמן אחר.

6. היכרות עם דוד דואני – מנהל בית ספר נופי הבשור

מר דוד דואני: טוב, שלום לכולם. אז לי קוראים דוד דואני קוטלר, אני המנהל החדש של נופי הבשור. אני רק מעדכן, מי שעדיין לא יודע, אני נמצא במסע דילוגים בין היישובים, כבר חציתי את 16 היישובים, ונעצתי לפני, בערך עשרה ימים, אפילו שבועיים, נעצתי כי מי שעדיין

לא שמע, חליתי בקורונה, אז אתמול יצאתי מהבידוד, אז היום אני כבר בסדר. אני מגיע לפה, מי ששמע...

מר גדי ירקוני: ראית איך תמרה התרחקה ממך?

מר דוד דואני: תמרה, אני הכי לא מדבק בעולם עכשיו, אין מה לעשות.

גב' דנה אדמון: שיביא קצת נוגדנים.

דובר: יש לך עשר דקות.

מר דוד דואני: וואי וואי, לתת לאיש חינוך עשר דקות? זה כאילו לצייר – קנבס של

A4. אז אני מגיע לכאן אחרי שבשנה האחרונה הייתי בשנת שבתון, בתפקיד מטה במשרד החינוך. לפני זה ניהלתי שני בתי ספר יסודיים, אחד באשקלון, אחד בחולון. אז לפני זה, עבדתי, הייתי מורה, רכז, וכל התפקידים האלה שהם רק רוצים בכל השלבים, בעיקר בתיכונים, בתיכונים הזדמנות אחרונה למיניהם, באזור המרכז. לפני כן עבדתי בחינוך הבלתי פורמאלי, הייתי מרכז בצופים, עבדתי במרכז קהילתי,

גב' מזל ערוסי: מתי הספקת כל כך הרבה?

גב' דנה אדמון: איזה שבט? עכשיו אני מבינה מאיפה אתה מוכר לי.

מר דוד דואני: גדלתי באור יהודה, ריכזתי בקריית אונו, והדרכתי בגני תקווה, הייתי

מנהלן מחנה קיץ – הנהגת דן רמת גן. זהו, עכשיו אני... אני אוהב את החינוך, זה הדבר שאני הכי אוהב בעולם. אני אוהב לנהל בית ספר, זה הדבר שאני הכי אוהב בעולם, ואני באמת באמת מאושר וגאה במקום שאני נמצא בו. זה ככה בגדול, מי אני ומאיפה הגעתי.

מבחינת התפיסה החינוכית שלי, אני חושב שיש שלושה מרכיבים מרכזיים בבית ספר תיכון, כמו נופי הבשור. המרכיב הראשון, מבחינתי, הוא המרכיב הקהילתי. אני לא סתם עובר בין היישובים, ומדלג מיישוב ליישוב, ושומע את ההורים, ושומע את מה שהם חושבים בבית הספר, ואיך הם תופסים את בית הספר.

והדבר הלא פחות משמעותי, מבחינתי לפחות, זה מה קורה שם מבחינת החינוך, בעיקר החינוך הבלתי פורמאלי, ואני רוצה לראות איך שואבים את זה לתוך בית ספר, ואיך מגדילים את השת"פ בין בית ספר לבין הקהילה, בדגש על החינוך הבלתי פורמאלי.

המרכיב השני שמבחינתי הוא משמעותי בתוך בית הספר, זה המרכיב החדשני. כשאני מדבר על חדשנות, אני לא מדבר על טכנולוגיה, אני מדבר על חדשנות במובן הפדגוגי של המילה, ויש הרבה מאוד אלמנטים בתוך הסיפור הזה קשורים. אין לי הרבה זמן, אני לא אכנס לדקויות ורזולוציות. והאלמנט האחרון מבחינתי, הוא אלמנט שאני לא חשבתי עליו, עד שהתחלתי, ונפגשתי כבר עם רוב צוות המורים, עם 120 אנשי צוות. בינתיים, זה לא כולם, אבל זה רובם. זה האלמנט של מצוינות, ואני מדבר על מצוינות, ולא על הצטיינות, וחשוב להבדיל בין השניים.

כי המצוינות, מבחינתנו, היא העובדה שכל ילד וילדה יוכלו להביע את עצמם בתוך בית הספר, בצורה מיטבית. ואני חושב הרבה פעמים על מה הלמה, והצגתי אותו היום, היה יום הערכות בבית ספר בזום, כי אי אפשר לכנס 150 איש, זו הייתה התוכנית, אבל היה לנו, אני חושב שהלמה המרכזי שבית ספר כמו נופי הבשור קיים, הוא, אני קראתי לזה, אני חוזר הביתה להשפיע בקהילה שלי. ואני מדבר על כל בן אדם שקשור בבית הספר. גם אם זה הצוות, גם אם זה הצוות החינוכי וגם הצוות המינהלי. כל בן אדם בבית ספר, צריך לראות איך הוא מצמיח פה תלמידים, שבעוד 10-15 שנה, יחזרו לפה וישפיעו בתוך הקהילה שלנו. זה אינטרס של כל אחד מאיתנו פה, ואני רואה את זה כמישהו שגר... תראו, אני לא גדלתי בקיבוץ או מושב, אני גדלתי בעיירה, נקרא לזה ככה. ואני גר בכפר עזה כבר תשע שנים, פה ליד.

אחד הדברים שאני חושב שהכי משמעותיים פה, זו העובדה שאנשים חוזרים הביתה, בעיקר, בדרך כלל, אחרי שיש להם ילדים. והחוויות שהם סוחבים מבית הספר התיכון, הן חוויות שהם מביאים אותן לתוך הקהילה שלהם. זה חוויה סופר משמעותית.

טוב, קצת נתונים – הנתון הראשון, נתון מהבוקר, זה נתון של שנה שעברה, נתון מרשים, זו עלייה של

אחוז בשנת קורונה, זה נתון מרשים מאוד. זה אומר שיש פה עבודה מאוד מאוד יפה, זה בית ספר שהוא בית ספר מצטיין זו השנה השביעית ברציפות, ואני מסביר, למי שלא יודע, ההצטיינות חייבת לעלות כל שנה. אם אתה לא עולה ברף, אתה לא מספיק מצטיין, שאר הדברים אתם יכולים לקרוא, פחות או יותר, ואני יכול להרחיב עליהם, תלוי כמה ניר נותן לי לדבר.

גב' דנה אדמון: אפשר לשלוח את המצגת הזאת?

מר דוד דואני: אם אני יכול לשלוח?

מר ניר ים: הוא שולח את זה אליי, אני שם את זה באתר. אם אתם רוצים לקבל את זה במייל, נשלח את זה לכל חברי המליאה.

מר חנניה אוקרט: תודה על התשובה, לא שמעתי.

מר דודי אלון: ניר ישים באתר וישלח במייל.

מר דוד דואני: טוב, פעולות משמעותיות בבית הספר, וחשוב שנדע אותן. אני חושב שכל הנתונים מצביעים על כך שיש צוות חזק מאוד, איכותי מאוד ומחויב מאוד לבית הספר. ההישגים הלימודיים של בית ספר הם הישגים טובים, עם זאת צריך עדיין לחזק שני... גם הנושא של השייכות לבית הספר, וגם הסקרנות והעניין בהוראה. אגב, מי שתוהה מאיפה אני מוציא את הנתונים האלה, יש דבר שנקרא 'התמונה החינוכית', הוא פתוח על כל בתי הספר בארץ, ושקוף לכל אחד. אלו המטרות המרכזיות שלנו בחטיבת הביניים. אני אשים דגש על פעולות מרכזיות שאנחנו עושים, זה המטרות, סליחה, מקודם לא הפעולות. אלו הפעולות המרכזיות. כן, אנחנו מנסים לשלב גם היברידי וגם למידה היברידית והיא תהיה גם מרחוק וגם מקרוב. אני רוצה להגיד תודה רבה, קודם כל, למועצה שאפשרה גם בכיתה ז' לצמצם את מספר הכיתות, זה לא דבר שהוא מובן מאליו.

ובשכבה ח', מי שלא יודע, זו שכבה שאנחנו שמים עליה דגש מאוד גדול, מכיוון שזו שכבה שלא יודע מי שמע את זה כבר 1000 פעם ממני, או שמע את זה מאנשים שהסתובבתי איתם בזה, אבל זה מה שאמרתי כבר כמה פעמים. אני שומע אותו מהדהד בהרבה מקומות, אבל שכבה אחרת זו שכבה ששימו לב, אני לא יודע אם שמתם לב, אבל נולדו בצוק איתן, נולדו בעופרת יצוקה, הם עלו לכיתה א' בצוק איתן, פתחו את כיתה ז' עם קורונה וסיימו אותה עם שומר חומות. היקום מפנק אותם, כל הזמן. מפנק מפנק מפנק. אז מכיוון שזו שכבה שאנחנו צריכים להשקיע בה,

גב' דנה אדמון: וזו השכבה הכי גדולה במועצה.

מר דוד דואני: והשכבה הכי גדולה במועצה, 256 ילדים, נכון. אז אנחנו בשלב שאנחנו רוצים להשקיע בה, עולים ל-ח', בעוד יומיים הם יהיו בכיתה ח'.

מר חנניה אוקרט: זה אירועים שמגבירים את הילודה.

מר דוד דואני: כן, אנחנו צריכים לראות... שהמטרה היא לתת מענה מיטבי ואיכותי. טוב, זה המטרות של החטיבה העליונה, אפשר לעבור עליהן. קצת קצת קצת דברים, שכבה י"ב יוצאים מחר בבוקר לטיול, כן, לא דבר מובן מאליו שמחנכים באים בחופש שלהם, נותנים אותנו, מה שנקרא, און דה האוס, ויוצאים לטיול שנתי על ההתחלה, מהרבה מאוד סיבות. אני חייב לציין שאחת הסיבות הן שאנחנו לא יודעים מה יקרה בנובמבר או בדצמבר, ואנחנו לא בטוחים שתהיה לנו אפשרות לצאת, אז מה שנקרא, To seize the moment. גם שאר הדברים שמתוכננים, אנחנו לא יודעים מה ילד יום, לדוגמה הקלאסית – גדני"ע ופולין, בסדר? גדני"ע, נכון לכרגע, יש לנו בעיה, כי צה"ל לא מוכן להכניס ילדים לא מחוסנים, גם אם יש להם בדיקה, אז אנחנו מקווים שזה ייפתר.

מסע לפולין – 99% של-י"ב לא יהיה מסע לפולין, כי עד עכשיו לא יצאו הנחיות, לא יצא מכרז, לוקח חצי שנה לארגן את זה, מה שאומר שהרכבת הזאת נסעה מזמן.

מר דני ברזילי: בגלל יאיר לפיד.

מר דוד דואני: מה זה?

מר דני ברזילי: בגלל יאיר לפיד בעיקר.

דובר: בגלל הקורונה.

מר דוד דואני: ולכן אנחנו נעשה מסע פולין בתחומי ארץ ישראל. קצת הנושא של

שילוב אקדמי בבית ספר, זה גם חטיבת ביניים, וגם חטיבה עליונה, בכל מיני דרכים שאנחנו מנסים לשלב את האקדמיה בתוך בית הספר. זהו.

קורונה – 97% מהצוות, כולל צוות הוראה, כולל צוות מינהלה, 97% מחוסנים. בדקנו את זה. יש לנו עוד כמה אנשי צוות שיגיעו, כנראה, עם תו ירוק.

פטורי בידוד – תראו, המשרד משנה את ההנחיות שלו, לצערי, בקצב תדיר. אבל נכון להרגע, ההנחיה היא פר כיתה, הספירה היא פר כיתה, לא פר שכבה. זה לא דווקא נכון, לטעמי, אבל זה המצב נכון להרגע, וזה הנתונים מהיום בבוקר.

בשכבות י"א – י"ב – אין לנו בעיה, כל הכיתות הן פטורות בידוד, כי מעל 70% מהתלמידים, בכיתה י', רק ארבע כיתות הן פטורות בידוד מתוך 7. בכיתה ט' – 3 כיתות הן פטורות בידוד, וב-ח' גם כן.

ב-ז' כרגע, כל השכבה היא לא פטורת בידוד, אחוזי התחסנות שם והדבקויות, יחסית נמוכים. עומדים בין 22% ל-45%.

דובר: למה לא לנסות לשכנע אותם להתחסן?

מר דוד דואני: אז זהו, התחלנו במסע, הוצאנו הודעה להורים. מחר יצא סרטון

הסברה של ההורים, אם אתם, יכול להיות שאני אספיק להראות אותו פה, אם תרצו, שהמטרה היא – לא חוזרים לזום, זה השם של הקמפיין. אנחנו מקווים שזה ירים את אחוז ההתחסנות.

אנחנו כתבנו תוכנית עבודה על תלמידים שיכנסו לבידוד, לשאלתכם ממקודם, אז כן, תלמידים שיכנסו לבידוד, יקבלו מענה. יקבלו מענה, כי המורה יפתח זום ויכניס אותם לתוך השיעור, זה לא דבר מורכב, וזה גם לא הדבר הכי משמעותי, זה החלק הפשוט יחסית. כי אנחנו חושבים שכשמדברים על בידודים, האלמנט החברתי הרגשי, הוא חזק יותר, משמעותי יותר, מהאלמנט הלימודי. זאת אומרת, את האלמנט הזה, יותר פשוט לפתור, מאשר לתת מענה לימודי, ומענה לימודי הוא לאו דווקא זום. יש הרבה מאוד דברים שאפשר לתת להם מענים.

גב' רבקה בן ארי: מה עושים עם שלושה אחוזים אנשי צוות שלא מתחסנים?

מר דוד דואני: הם בעלי תו ירוק, הם עושים בדיקות. זהו, תודה רבה על ההקשבה. עמדתי בזמנים שלי, ניר?

דוברת: רגע, יש עוד שאלות כאן.

מר דוד דואני: כן, עכשיו. תציגו את עצמכם, כי אני לא מכיר אתכם.

מר נועם גל: ביקשת שאני אציג את עצמי, קוראים לי נועם גל. לצערי, לא ראיתי שום התייחסות, בשום אחד, לא מהאתגרים, בשום אזכור, לכל הנושא של ביטחון. תחושת הביטחון, נושא של סמים, נושא של אלימות, נושא של חוסן נפשי בהקשר למצב הביטחוני. פשוט... יכול להיות שפספסתי בגדול משהו.

מר דוד דואני: אז אני אפנה אותך לסעיף האדום, אני רצתי מהר,

מר נועם גל: מהר מאוד, אם לא הזכרת את זה, ושמתי את כמטרה מרכזית.

מר דוד דואני: לא, לא שמתי פה כמטרה מרכזית, אבל אני חושב שזו מטרה בהחלט

ראויה ורצויה. אני, מה שנקרא, קצרה היריעה מלהכיל, אבל כן, בתוכניות העבודה כן יש התייחסות מאוד מאוד מרכזית סביב הסיפור הזה, וגם פה התייחסנו לזה. אני, יש הרבה מאוד אלמנטים שלא התייחסתי אליהם בתוך הנושא הזה.

מר נועם גל: הייתי שם את זה בראש סדר העדיפויות.

דוברת: זה בסעיף הראשון...

גב' נעמי סלע: שמי נעמי,

מר תמיר בוקובה: נעמי – מיקרופון!

גב' נעמי סלע: היי, אני נעמי, שאלה – יש לנו פערים מאוד קיצוניים מבחינת המורים, יש לנו מורים צעירים, אקדמאיים, עם מחשבה אחרת, עם חזון ואופי אחר, ובצד השני יש לנו מורים שהם בקצה השני. ואנחנו גם רואים את זה עם הילדים. זאת אומרת, יש, נקרא לזה, אתגרים אחרים מול מורים כאלה ואחרים.

בזמנו, הייתה לי שיחה עם אבי על זה, שהייתה לו איזושהי תוכנית איך לשפר את המורים הלא אקדמאיים ולקדם אותם, אבל אני לא רואה שנעשה משהו לאורך השנים. וגם עם התלמידים, התלמידים פשוט מעלים את זה, על הקיצוניות שבין המורים. אז איך אתה רואה את ה...?

מר דוד דואני: אני חייב להגיד שמבחינת הנתונים,

גב' מזל ערוסי: לא יכול להיות שיש מורים לא אקדמאיים, לא הגיוני.

(צעקות ברקע – מחוץ למיקרופון)

מר דוד דואני: לא רק שזה, אני אגיד לך יותר מזה גם. אתה צודק, אני אגיד לך

משהו לגבי הנושא של האקדמאיים – מבחינת נתונים של בית הספר, ההכשרה של סגל ההוראה, 57% מהצוות הם בעלי תואר שני ומעלה, יש לנו 4 דוקטורים בבית ספר, ודוקטוריות, ובהיבט הזה, באופן יחסי למקומות אחרים, הסגל הוא סגל יחסית מוכשר מאוד מאוד מאוד. אני מאמין בגאוס, יש בסוף הסתברות מסוימת, אני חושב שאפשר לקדם, ואני אגיד לך מה שאמרתי לצוות היום, ביום היערכות. כשעושים שינוי, הצוות הוא הדבר הכי מרכזי, חשוב וקריטי בסיפור. ובצוות אמרתי להם – תוביל, תצעד בסך, תזוז הצידה. עכשיו, אני מאמין שזה קורה עם הזמן, וזה קורה גם עם ליווי והכוונה נכונה, כן במיוחד שלי ושל המנהלים, אנשי הצוות הניהולי, אבל כן, אני חושב שבסופו של דבר, הצוות הוא צוות טוב ואיכותי, ואני אגיד לך מה שאני חושב לגבי שאר האנשים בעולם – אין בן אדם שלא רוצה להצטיין, ולא רוצה להיות הכי טוב. זה תקף גם לגבי תלמידים ותקף גם לגבי מורים, ואני חושב ששם אפשר לעוף, מהמעט שאני נתקלתי, מהניסיון שלי.

גב' שרון קלדרון: ערב טוב, שמי שרון, מסיימת השנה שלושה בנים שכבר עברו את המערכת, הקטן שלי עולה ל-י"ב, יוצא מחר לטיול, תודה על המחשבה המדהימה הזאת.

מר דוד דואני: זה הצוות, זה לא אני.

גב' שרון קלדרון: עדיין. חסכתם לעצמכם את ה-1.9 עם י"בניקים, הבנו.

מר דוד דואני: אל תדאגי, הם מחכים ליום ראשון ה-5.9, גם את זה שמעתי.

גב' שרון קלדרון: נכון. מה שהפריע לי במהלך כל השנים, ואמרתי את זה לא פעם, ויתכן שבבילנו כבר סביר להניח שהרכבת כבר עברה מזמן, אבל לגבי השוליים של התלמידים שלנו, לא למצטיינים, ולא לכאלה שמה לעשות, לא מסוגלים לגשת לבגרות מלאה, בית הספר שלנו לא יודע לתת את המענה הזה.

אנחנו כל שנה נמצאים, מה לעשות, הקטן שלי נמצא בשוליים, כל שנה יש ישיבות מיוחדות, ובונים

לו מערכת מיוחדת, ומנסים, אני לא אומרת שלא מנסים, עדיין, הוא יוצא דופן. כי הוא לא מסוגל לגשת לבגרות של 21 יחידות, כי מה לעשות, כל אחד והמגבלות שלו, ואין מענה כזה, במועצה שלנו בכלל, ומן הסתם נופי הבשור זה התיכון שלנו, אז מה התוכנית בנושא הזה?

מר דוד דואני: אני שמח שאת שואלת.

דובר: יש מענה, וטוב.

גב' שרון קלדרון: כרגע לא.

דובר: יש שילוב נוער.

גב' שרון קלדרון: אוקיי.

מר דוד דואני: אני אגיד לך משהו, אני בשנה הראשונה שלי, ואני יכול להגיד שאפו למועצה האזורית הזאת, שבניגוד להרבה מקומות אחרים, בחרה, קיימה מכרז, בפברואר. זה לא קורה, אוקיי? ואני נמצא בתהליך של חפיפה כבר כמעט שלושה חודשים, אפילו ארבעה אפשר להגיד, וזה תחום המומחיות שלי. אני באתי, באתי מבתי ספר הזדמנות אחרונה, עבדתי עם נוער בסיכון ושאר הדברים, זה היה תחום ההתמחות שלי, כמורה.

עכשיו, יש הרבה מאוד דברים שאפשר לעשות, ואי אפשר לעשות. אבל אני חושב שכרגע, אני חושב שמנסים, ואני יודע שמנסים השנה לתת מענה אחר. לקחנו ליווי גם מברנקו וייס, שזה גם כן, מקום שנותן, תחום ההתמחות שלו הוא טוב בסיפור הזה, ואנחנו ננסה לתת מענה סביב זה.

את רמת ההצלחה, או הכישלון, אנחנו נדע עם הזמן. אבל אני חושב שזה משהו שהוא חשוב, הוא כרגע נותן מענה. לאור מה שאת אומרת – את חושבת שהוא לא מספיק טוב, אני חושב שגם הנתונים תומכים במה שאת אומרת, ולכן אנחנו צריכים למצוא מענה לסיפור הזה. אני לא יכול להתחייב, שאני אוכל לתת אותו... אני מצטער, כאילו אני, מה שאני מתחייב אני מתחייב, אבל זה...

גב' שרון קלדרון: לצערי, לא ציפיתי כבר השנה.

מר דוד דואני: לא, אבל אנחנו ננסה, אנחנו עוד ננסה. אני רק אגיד שאימא שלי הייתה מנהלת אגף בניה בעיריית רמת גן, והיא תמיד אמרה שבישיבות מועצה, לא היו נותנים לה לרדת מהבמה, אז... תודה רבה.

מר אמיר פלג: שיהיה בהצלחה.

מר דוד דואני: תודה רבה.

גב' מזל ערוסי: זו טבילת האש הראשונה.

(דיבורים מחוץ למיקרופון)

מר ניר ים: אני רוצה להגיד ברוכים הבאים להנהלת המועצה, לדנה וליהודית,

שנבחרתן.

(מחיאות כפיים)

מר ניר ים: וברוך הבא לוועדה החקלאית, להשי.

(מחיאות כפיים)

מר ניר ים: תודה. בחזרה לסדר היום. יש לנו פה שני נושאים שכבר רצים שתי

מליאות, זאת המליאה השלישית שהם מגיעים.

מר חנניה אוקרט: אתה יכול, בבקשה, להגיד מי חברי ההנהלה?

מר ניר ים: סליחה?

מר חנניה אוקרט: מבחינת חברי ההנהלה, להקריא את הרשימה של חברי ההנהלה?

מר ניר ים: אפשר, אם אני זוכר את כולם בראש.

מר דודי אלון: מזל, רונית, דני, יובל, השי, רבקה, נעמי, אנוכי, גדי, דנה עכשו ויהודית. ורותם בוקסבאום.

מר ניר ים: כן.

מר דודי אלון: וידידיה, יאללה בסדר, גם אתה.

מר ניר ים: וידידיה, איך ידידיה. טוב, מתחבא אחרי רונית, אז בסדר. אוקיי. בקיצור, שני סעיפים, אחד מהם זה הדו"ח הסקור החצי שנתי, כבי. אני, לטעמי, אם הדו"ח הזה כבר רץ חודשיים בתור סעיף לדיון ולא העלה שאלות, תהיות, בקשה להבהרות, אז זה סימן שהוא מובן וברור. בכל זאת תגיד כמה מילים. (דיבורים מחוץ למיקרופון)

מר ניר ים: נכון. אז בואו ניתן לכבי רק לעבור את הסעיף הזה של הדו"ח החצי שנתי, שמופיע אצלכם, אם אני זוכר טוב, בעמודים 6-12, זה הדו"ח. ואגב, הוא דו"ח של 2020, קצת ישן.

8. דו"ח סקור חצי שנתי 2020

גב' כבי שקולניק: אוקיי. אז אנחנו מביאים את זה הנה, כי אנחנו מחויבים להביא את

זה הנה. האמת שזה באמת כבר פאסה לגמרי, זה כבר לפני יותר משנה, אבל אני לא זוכרת, אני גם בשנים קודמות היינו מביאים את זה גם בזמן אמת. אני חושבת שאת הדו"ח החצי שנתי של 21, אנחנו נביא באחת המליאות הקרובות, אני מקווה שאפשר יהיה להקדיש לזה כמה דקות במליאה, לדו"ח שהוא יותר עדכני.
זהו, אם אין שאלות, אז באמת רק צריך לאשר את זה. מה שהיה מיוחד, כמובן, ב-2020 זה הקורונה,

גב' דנה אדמון: מה זה? מה המטרה של הדו"ח הזה?

דובר: אמרו לך שהוא פאסה, אז מה יש...

גב' כבי שקולניק: המטרה שאנחנו מביאים את זה הנה, זה שאנחנו מחויבים על ידי משרד הפנים לקבל את אישור המליאה שהבאנו וראיתם ולא היו לכם הערות. לא צריך לאשר את זה, כי אין פה מה לאשר.

גב' דנה אדמון: הבנתי. אני שואל למה משרד הפנים מבקש את הדו"ח הזה, מה המשמעות שלו?

גב' כבי שקולניק: כל חצי שנה יש דו"ח סקור, פעם בשנה יש דו"ח שנתי, חצי שנה יש דו"ח סקור, שבודקים אותו. אנחנו עושים דו"חות כל שלושה חודשים, שהם לא סקורים, אבל מעבירים אותם למשרד הפנים.

מר דודי אלון: דו"ח סקור, זה דו"ח שהוא ערוך, כאילו דו"ח גמור, רק הוא לא חתום סופית, והוא בעצם מציג מצג מאוד מאוד מדויק, או קרוב מאוד למציאות הפיננסית של אותה חצי שנה. זה סוג של פיקוח שהדברים מנוהלים, זה הסקור. סקור עושה רואה חשבון, לא עושים את זה פנימי.

גב' כבי שקולניק: סקור – רואי חשבון עברו על זה, אבל לא ביקרו. יש פעם, מי שרוצה שנלמד, אז בהזדמנות, לא כאן עכשיו. בעיקרון, מה שאני רוצה להגיד, זה שהפערים בשנת 20 היו מאוד גדולים, בגלל שנת קורונה, זו הייתה ההתחלה, ולא ידעו איך לאכול את זה. אבל בסך הכול, המועצה שלנו, גם הדו"ח השנתי שאנחנו, עד היום, רק עכשיו התחילו לעשות ביקורת של דו"ח 2020, אז אני לא יודעת מתי זה יהיה גמור, אבל אנחנו נציג את זה. אנחנו יחסית, גמרנו את השנה טוב, יחסית לשנת קורונה. אז זהו, אני לא יודעת אם אפילו יש פה טעם להסביר, אבל יש טעם שזה יופיע בפרוטוקול, אז אם יש...

מר ניר ים: יש טעם.

גב' כבי שקולניק: מה?

מר ניר ים: זה בהחלט מחייב אותנו, יותר יש טעם להבהיר, אם מישהו רוצה לעמוד על נקודה מסוימת ולהבין אותה. כן, תמיר?

מר תמיר בוקובזה: אני מנסה להבין את הטבלה שבעמוד 7 רק, כי לא הצלחתי להבין מה במינוס ומה בפלוס. כאילו, יש פה הוצאות, העצמיות חינוך ה-27 בסוגריים, זאת אומרת,

גב' כבי שקולניק: זה במינוס.

מר תמיר בוקובזה: מינוס מה? המועצה הפסידה כסף? הוציאה יותר מדי?

גב' כבי שקולניק: לא, זה לא הפסידה או הרוויחה, אלא ביחס לתקציב.

מר תמיר בוקובזה: כאילו הפסידה, הכוונה הוציאה,

גב' כבי שקולניק: ביחס לתקציב, הוציאה 27% פחות ממה שהיה מתקצב.

מר תמיר בוקובזה: זאת אומרת, נשאר יותר כסף במועצה.

גב' כבי שקולניק: זאת אומרת, נשאר יותר כסף במועצה, אבל מהצד השני, גם יש קיטון בהכנסות, אם אתה רואה. זאת אומרת, יש פה... עצמיות חינוך, זה גבייה, זה גבייה מאנשים. לא גבינו מהאנשים, ב-27% פחות ממה שהיינו אמורים לגבות, בגלל שהייתה שנת קורונה.

מר תמיר בוקובזה: לא גבינו, זה אומר – המועצה נשארה עם פחות כסף.

גב' כבי שקולניק: המועצה גבתה פחות כסף בגין הפעילות. אבל מהצד השני, אם אתה רואה, יש פה בפעולות חינוך, יש פה 16% בוצעו פעולות פחות, איך זה מוגדר פה? בוצעו פעולות פחות מהמתוכנן. זאת אומרת, תכננו לבצע פעולות ב-16% פחות ממה שביצענו.

מר תמיר בוקובזה: הבנתי. אז בעצם,

גב' כבי שקולניק: מענק שיפוי עוטף עזה, לעומת זה, היה לנו, זה לא שיפוי עוטף עזה, זה שיפוי ארנונה – קורונה, היה לנו 22% יותר ממה שתכננו, בסופו של דבר, בשיפוי, במענקים שאנחנו מקבלים ממשרד הפנים.

מר תמיר בוקובזה: והנחות בארנונה, 49%? אני מנסה להבין רק אם זה נכנס כסף, או אם נשאר כסף, או אם יצא יותר כסף, ואני לא מצליח להבין, כי אין פה אחידות.

גב' כבי שקולניק: אז זה מתוך הטבלה הזאת קשה מאוד להבין. אם באמת... מתוך הטבלה הזאת אי אפשר להבין את זה, כשנעשה את סיכום 2020, את הסך הכול, את הסיכום, הדברים יובאו לא בטבלאות, אלא בנתונים הרבה יותר רחבים.

אני יכולה להגיד שהיו פערים גדולים מאוד בתקציב, גם בצד של ההכנסות, וגם בצד של ההוצאות. בסופו של דבר, המועצה לא הפסידה, או אפילו אפשר להגיד הרוויחה מהעניין של הקורונה.

מר תמיר בוקובזה: אין בעיה, רק הייתי מצפה שסוגריים יהיה תמיד הפסד למועצה, ולא בסוגריים יהיה...

גב' כבי שקולניק: זה לא,

מר תמיר בוקובזה: בשביל האחידות של הקריאה.

גב' כבי שקולניק: זה לא קשור להפסד או רווח, זה קשור ליחס בתקציב.

מר תמיר בוקובזה: הוצאה גבוהה יותר או פחות.

גב' כבי שקולניק: ביחס לתקציב, כתוב. פרקים בהם קיימות סטיות מהותיות בין התקציב לביצוע, כמפורט להלן – אז יש פה פחות הכנסות ממה שהיה התקציב, זה לא עניין של רווח והפסד פה, אתה לא רואה מתוך הטבלה הזאת, אם...

מר תמיר בוקובזה: בסדר, רווח והפסד, הכוונה היא אם הוציאה יותר מהתקציב או פחות מהתקציב המתוכנן.

גב' כבי שקולניק: אז נכון,

מר תמיר בוקובזה: ובסוגריים אמורים להיות נתון אחד, תמיד באופן קבוע. אבל הבנתי, בסדר.

מר ניר ים: בסדר, הבנו.

גב' כבי שקולניק: אוקיי.

מר ניר ים: הבנו. עוד שאלות, חברים? אין. מי בעד לאשר את הדו"ח הסקור החצי שנתי? תודה.

דובר: אמרת שלא צריך אישור.

גב' כבי שקולניק: ניר רוצה אישור, ליתר ביטחון.

מר ניר ים: 16 הצביעו בעד לאשר את הדו"ח, האם יש נמנעים? 2. האם יש מתנגדים? אין מתנגדים. כמה אמרנו, 16? 16 בעד, 2 נמנעים ואין מתנגדים.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (16 בעד, 2 נמנעים, 0 נגד) לאשר את הדו"ח הסקור החצי שנתי 2020

מר ניר ים: כבי, בואי תעברי בבקשה לתב"ר, אם את רוצה להחזיר אותו לשולחן הדיונים. תב"ר בית ספר בנות נווה.

**** תב"רים – השלמה**

גב' כבי שקולניק: אוקיי. אנחנו חוזרים לתכנון בית ספר לבנות בנווה, אחרי שקיבלנו את הסקירה.

גב' דנה אדמון: הסקירה רק אמרה כמה תלמידים נמצאים.

גב' כבי שקולניק: נכון, הסקירה לא... אבל אנחנו מבקשים לא לדחות את זה לאוקטובר. תראו, אני רוצה להגיד לכם משהו, אתם,

מר תמיר בוקובה: הדיון הבא, סוכס שהוא בסיוור.

גב' דנה אדמון: אבל מה לעשות? אבל הוא עוד לא התקיים.

גב' כבי שקולניק: אבל רגע דנה, אני רוצה להגיד פה משהו,

גב' דנה אדמון: הוא לא התקיים,

גב' כבי שקולניק: אנחנו בשנים האחרונות, כל שנה קיבלנו ממשרד החינוך כיתות קרוואן, בשביל להגדיל את בית הספר הזה, כי זה בית ספר צומח, כל שנה שתי כיתות.

גב' דנה אדמון: לא קיבלנו, שילמנו.

גב' כבי שקולניק: ואנחנו השלמנו מכספי המועצה הרבה מאוד כסף. כאן מדברים על קבע, כיתות קבע. אני חושבת שלא לתת את האפשרות שזה יהיה כבר לקראת שנת הלימודים הבאה, זה חבל. זה פשוט חבל, אי אפשר לעכב את זה, ולכן אני מביאה להצבעה, את תב"ר 1301 – מי מאשר 100,000 ₪ לתכנון?

מר ניר ים: מי בעד?

גב' דנה אדמון: אני רק רוצה להזכיר שלא קיבלנו שום מידע אחר ממה שהיה במליאה הקודמת.

גב' כבי שקולניק: נכון.

גב' דנה אדמון: וזה עניין אסטרטגי...

גב' כבי שקולניק: רגע, אנחנו באמצע ההצבעה.

גב' דנה אדמון: הוא עבר להצבעה לפני שאני אמרתי את ההערות שלי.

מר ניר ים: 13 בעד, האם יש נמנעים, דנה? נמנעים – 7, אמרנו 13 בעד, שבעה נמנעים, האם יש מתנגדים? 2.

גב' כבי שקולניק: שלושה.

מר ניר ים: שלושה. אז תנו לי רגע להיזכר במספרים.

גב' דנה אדמון: שוב תנו לי לציין שההתנגדות היא מטעם זה שאין דיון אסטרטגי בעניין הזה.

מר ניר ים: בסדר, תנו לסיים את הספירה. אמרנו 13 בעד, מי מזכיר לי כמה נמנעים?

מר תמיר בוקבזה: שבעה.

מר ניר ים: שבעה נמנעים ושלושה נגד. סבבה, הסתיים.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (13 בעד, 7 נמנעים, 3 נגד) לאשר את תב"ר 1301 – נווה – תכנון בית

ספר לבנות - נווה

מר ניר ים: הלאה. בשמת הלכה.

מר דודי אלון: בשמת הלכה, אנחנו נגיש במקומה.

מר ניר ים: בשמת הלכה, אתה רוצה לדבר על בית העלמין? לא קברנו, מסכן מונח שם, אנחנו לא יכולים לקבור אותו, מסכן, חודש וחצי.

9. תקנון בית עלמין

מר דודי אלון: אז יאללה, בואו נעשה את זה זריז. עמוד 13. חלום חיי היה להיות בתקנון בתי העלמין.

עכשיו, עם קצת רצינות, אין היום תקנון לבית העלמין, שני בתי העלמין הציבוריים שיש לנו במועצה, התקנון הזה יאפשר איזושהי גבייה של כספים שעל פי חוק מותר, וכתוב את הפירוט, אפשר לקרוא אם אתם רוצים, לא חייב, על מנת שאפשר יהיה לתחזק אותו בצורה יותר יעילה. עשינו פה, באמת, משהו שהוא מאוד מינורי, אפילו עם הנחות מקסימאליות שהחוק שם מאפשר, אבל חשוב להסדיר את זה, כדי שבעצם, סך הכול תקציב שירותי הדת הוא אחד הקטנים, נראה לי, במועצה. משהו כמו איזה 200 אלף ₪ בשנה, באמת אי אפשר לעשות עם זה הרבה דברים.

גב' דנה אדמון: אפשר להגיד מה היה עד היום, לפני שאנחנו...?

מר דודי אלון: לא היה תקנון.

גב' דנה אדמון: לא היה תקנון, זה אומר שלא גבו?

מר דודי אלון: בדיוק. לא גבו.

גב' דנה אדמון: לא גבו מעולם, שקל.

מר דודי אלון: שום דבר, אוקיי? אז זו המטרה. אם רוצים להרחיב את הדיון, אפשר, אני חושב שזה...

גב' דנה אדמון: כן, בוודאי.

מר תמיר בוקובזה: יש לי שני סעיפים...

מר חנניה אוקרט: הדיירים מסכימים?

מר דודי אלון: דיברתי איתם, חוץ מהרעש, לא מפריע להם כלום.

מר תמיר בוקובזה: בין 14:00 ל-16:00. יש פה שני סעיפים שקובעים שבקשה מיוחדת של הבאה לקבורה של תושב חו"ל, תידון בהנהלת בית העלמין, וזה יהיה שיקול דעתה הבלעדי של ההנהלה. אין פה קריטריונים, אין פה שום מאפיינים שאומרים, במקרה הזה כן/לא. זו איזושהי החלטה מאוד מאוד כללית, של זה כן, זה לא, בלי... שזו המטרה של תקנון בסוף, אם אתם מכניסים את הסעיף הזה, שזה מצוין, תגידו מה הקריטריונים, כדי שמחר יבוא בן אדם ויגיד – א' – כן, ב' – לא.

מר דודי אלון: בעיקרון, הרציונאל הוא שזה לתושבי האזור, לא לתושבי חוץ, אוקיי? זה הבסיס. אבל במקרים, לא יודע, יוצא דופן, מישהו שגר פה ויש איזה הורה בודד באיזו מדינה איפשהו בעולם,

מר תמיר בוקובזה: מה השיקול דעת? מה שיקול הדעת בסכומים גם? כי אתם רושמים –

לא יפחת מ-10,000 ₪. 100,000 ₪, כי מה? כי הוא בן אדם עשיר?

דובר: כן, כן, מי פה רוצה לשלם.

מר תמיר בוקובזה: אבל מה הקריטריונים? אנחנו בתקנון. זה בסדר שייקחו גם 100,000 ₪, אני לא מתנגד, אני אומר – כשכותבים תקנון, צריך שיהיו קריטריונים למי שרוצה אחר כך לבוא ולטעון לגבי זה.

מר ניר ים: אני יכול להסכים איתך, וזה בסדר, ואנחנו פותחים פה דיון וכל אחד מעלה, אבל בכל זאת תנו לי לדבר רגע, ממה שנקרא, מעומק ליבי. תקשיבו, התקנון הזה רץ כבר חודש וחצי, כמעט חודשיים, נשלח פעם אחרי פעם. זה לא הגיוני בעיניי, לא הגיוני בעיניי לבוא למעמד קבלת ההחלטות, בשביל הבהרה אחרונה, לפני שמקבלים בעד או נגד, או לא חשוב מה, ולהעלות את הדברים האלה.
אני מצפה לאיזושהי רמה של שיתוף פעולה, מה שהוא אומר, תמיר, מכובד לגמרי, ויכול להיות אפילו אני מתחבר למה שאתה אומר. אם זה היה נאמר לפני חודש, זה כבר היה פה היום על השולחן. זאת לא עבודה נכונה.

גב' דנה אדמון: איזה יופי, איזה יופי.

מר ניר ים: זאת לא עבודה נכונה, ואתה יכול להיות צודק במאה אחוז.

גב' דנה אדמון: ריגשת אותי.

מר חנניה אוקרט: אני חושב שאפילו שזה באיחור, חשוב שבתקנון הזה יהיו כמה דברים מאוד מאוד בסיסיים. כי אם... למשל, מי קובע את סדרי הקבורה? באיזה מקום נקברים? עד היום, כל מי שרצה להיקבר, בצד שמאל או בצד ימין, בחלקה האמצעית או בשוליים, נקבר שם. מתושבי

המקום, אני מבין.

אם הנהלת בית העלמין קובעת את הסדר, וקוברים לפי הסדר, בבית העלמין, עד שמתמלאת חקיקה, אז זה ידוע. ואז יש משמעות לזה שאם אני רוצה להיקבר ליד זוגתי, אז אני אשלם על החלקה שלי.

מר דודי אלון: אבל זה מה שכתוב, זה רב הכין את התקנון הזה.

מר חנניה אווקרט: אבל זה תלוי במה שקורה קודם.

מר דודי אלון: לא. כל הרעיון הוא לייצר את הכללים שבעצם, מי שלא שמר/שריין/שילם, בית העלמין מכשיר מעת לעת חלקות איפה שהוא מכשיר, ושם זה קורה. זה הכול.

רויטל דג'אווי בן יעקב: כמה דברים להגיד, אחד לניר, ולכולם, באופן כללי, לגבי זה שהעניין מובא פעם אחר פעם. נתחיל בדבר הבסיסי, שאם קובעים שעה להתחיל ישיבה, מתחילים בזמן, ואז יש יותר זמן לדבר על כל סעיף, ולא בלחץ, זה דבר אחד שהייתי מעריכה. דבר שני – זה שלא היה תקנון עד היום, זה לא נותן הצדקה לעשות חצי עבודה בבניית תקנון חדש. אם כבר עושים, אז לעשות אותו בצורה מסודרת,

מר דודי אלון: את קובעת שזה חצי עבודה,

רויטל דג'אווי בן יעקב: ההנהלה תתחלף לאורך הזמן, כדאי שהכללים יהיו מאוד ברורים ומוגדרים, אני מאוד מסכימה עם תמיר. למשל, מוגדר כאן, שהקבורה בבית העלמין תתאפשר למי שמתגורר פה, או למי שנפטר באחד מיישובי המועצה. גם לזה יש משמעויות, שאני מניחה שהמקומות הם מוגבלים, הם ספורים, משוריינים לבני/בנות זוג. היה ונפטר מישהו ואין חלקה, מה, איך זה מתנהל? על חשבון מקום של מישהו אחר?

מר דודי אלון: לא, אין דבר כזה, אם יש מישהו שמשוריין לו מקום, זה שלו. כל הזמן

מרחיבים את בית העלמין.

רויטל דג'אווי בן יעקב: אוקיי, אז איך? צריך שלא יהיו סימני שאלה, צריך שהכול יהיה מובנה, מסודר, מוגדר. זה מאוד...

מר דודי אלון: את רוצה את הפרוגרמה של פיתוח בית העלמין, כמה קברים הוא יכול להכיל בעשר השנים הבאות?

רויטל דג'אווי בן יעקב: לא, אני לא צריכה.

מר דודי אלון: זה לא תקנון אבל, זה משהו אחר. זה כמו שתגיד, הצמיחה הדמוגרפית, איפה מרחיבים את היישוב בעוד...

רויטל דג'אווי בן יעקב: אבל זה כמו להגיד, צריך שיהיה פתרון, בלי להגיד מה הפתרון.

מר דודי אלון: טוב.

רויטל דג'אווי בן יעקב: אז הכוונה, הצהרת כוונות זה דבר אחד, ופירוט מסודר זה השלב הבא.

מר ניר ים: תראו,

מר דודי אלון: אין בעיה להחזיר את זה חזרה...

מר ניר ים: דודי, תן לי דקה.

מר דודי אלון: בבקשה.

מר ניר ים: דקה. התקנון הזה, תקנון לא מושלם, בסדר? אני מסכים. יש אפשרות שאנחנו נדחה את קבלתו, עד שנשלים את הנקודות שצריך להבהיר אותן, ולדייק בהן, זו אפשרות אחת. אפשרות שנייה באה ואומרת – התקנון הוא לא מושלם, מצד אחד, מצד שני, עד היום לא היה תקנון בכלל. זאת אומרת, לשאלתך חנניה, איפה? אנא עארף איפה? לא יודע. אלה בגדול, זה מרחב האפשרויות שלנו.
עכשיו, פה נחליט אם לא לקבל אותו, ולהישאר עם ה'אין תקנון', אם זה עדיף לנו, או לקבל אותו כמו שהוא, או לבוא ולהגיד, חבר'ה, בואו תדייקו, תביאו לנו בעוד חודש, נשמח לעשות את זה והכול בסדר.

מר חנניה אווקרט: ... צוות שיגבש תקנון,

מר גדי ירקוני: זה לא שלך בכלל, זה לא שלך. תן להם רגע.

מר ניר ים: אתה יש לך מקום מובטח, עזוב.

גב' דנה אדמון: זו בדיו השאלה, באיזה סטאטוס נמצאים...

מר ניר ים: הכול בסדר, דנה.

מר טל בורנשטיין: אני נוטה לאשר, אבל במידה וכן, אנחנו עדיין רוצים לשפר. איך אפשר לוודא שבאמת משפרים את התקנון? כי נגיד, סתם שאלה, מה קורה אם מישהו, אני רואה שחלק מההנהלה, זה גם הרב, מישהו שלא רוצה קבורה יהודית, כן יכול? לא יכול? יש כל מיני שאלות פתוחות, איך אפשר כן לאשר, ועדיין להתקדם ולשפר את התקנון.

מר ניר ים: חברים, אנחנו, סבבה, אנחנו עכשיו מצביעים, הצבעה נורא פשוטה,

באמת ברורה. נאמרו פה דברים, כולם נכונים...

(צעקות מחוץ למיקרופון)

מר ניר ים: בוא, דבר, דבר.

מר אריק דניאל: אני מציע לקבל את התקנון הזה כמו שהוא, ולקבוע איזה תאריך יעד,

עוד שנה, או לא יודע מה, שיתבצעו בו שיפורים כאלה ואחרים, לפי מה שחברי המליאה יוסיפו.

דוברת: זה לא יקרה.

מר דודי אלון: דחינו את זה, התקנון יחזור לרב לעבודה נוספת, על הסיפור של

ההנהלה.

גב' דנה אדמון: אפשר עוד שאלה בעניין?

גב' מזל ערוסי: האפשרות השלישית שעליה הצבעת, היא הכי הגיונית.

מר דודי אלון: אוקיי, משכנו, נעשה דיוקים.

גב' דנה אדמון: שאר בתי העלמין במועצה, על איזה סטאטוס הם נמצאים? אם אלה

נקראים ציבוריים?

מר דודי אלון: רק שניים ציבוריים, כל השאר נקראים בתי עלמין פרטיים.

מר גדי ירקוני: בכל הקיבוצים הם פרטיים.

מר דודי אלון: ובעין הבשור.

מר גדי ירקוני: ובעין הבשור.

מר דני ברזילי: אתה מקבל רישיון קבורה כל שנה.

מר דודי אלון: ביטוח לאומי משלם 4000 ומשהו שקל, אם זה מעניין מישהו.

גב' דנה אדמון: בסדר, אם זה ציבורי, אני מתחברת מאוד לאמירה של חנניה, שזה לא רב המועצה יקבע את זה, אלא יחד עם הציבור.

מר גדי ירקוני: מה יחד?

מר דודי אלון: מה, את התקנון?

גב' דנה אדמון: כן.

מר ניר ים: או נעשה את זה פשוט, אנחנו מצביעים לקבל את התקנון או לא לקבל אותו. הכי פשוט, כן – לא – לא. עד שיעבור, אם לא מקבלים, תמיר, כשיבוא משהו שהמליאה תהיה מוכנה לקבל אותו, הדיון יתקבל. אם זה יקרה עוד חצי שנה, או שנה, או שנה וחצי, יקרה מתישהו כנראה, אבל נביא למליאה משהו,

מר אריק דניאל: בואו נעשה חצי שנה,

מר ניר ים: לא יודע.

גב' דנה אדמון: למה אי אפשר לתקן אותו ולהביא אותו שוב? למה צריך לחכות שנה?

מר ניר ים: תראי, אם היינו באים ואומרים עכשיו, שאנחנו ממנים מתוך חברי המליאה צוות קטן של שלושה אנשים, שישב עם הרב וביחד ינסחו את הנקודות, ויביאו משהו מדויק שעונה על הבקשות של המליאה, בכיף גדול. שירימו שלושה את היד, יגידו – אני מוכן, ויש לנו את זה. הנה, עכשיו, אז אני קובע, דקה, אז אני קובע, זה נכון מאוד. יש לנו את טל, יש לנו את חנניה ויש לנו את תמיר ויש לנו את דנה. אנחנו קובעים שבעוד חצי שנה, שזה אומר, זה זמן יפה.

מר תמיר בוקובה: למה חצי שנה?

מר ניר ים: שלושה חודשים, עד ה-31.12, אוקיי? עד ה-31.12 הרביעייה הזאת, יחד עם הרב, נתאם את הפגישה הראשונה, אנחנו נתאם, את ההמשך תתאמו אתם, תביאו לנו תקנון כמו שמקובל עליכם. אוקיי? סגרנו והתקדמנו. עמוד 14, אתה רוצה להסביר, דודי? זה משהו חשוב, דודי יסביר אותו.

10. אכיפת חיקוקי הסביבה

מר ניר ים: סעיף 14 – נקרא אכיפת חיקוקי הסביבה.

מר דודי אלון: אוקיי. במסגרת התהליך של הבירוקרטיה הארוך שאנחנו עוברים כדי לאשר את הפקחים ואת הסמכויות שלהם, לאכוף את חוקי הסביבה, צריך להביא בידי המליאה החלטה, זה משהו פרוצדוראלי, הודעה על החלטת המועצה האזורית אשכול להחיל את חיקוקי הסביבה.

לפי חוק הרשויות תשס"ח 2008, בתוקף סמכותה... בלה בלה בלה בלה בלה, לפעול לאכיפת חוקי הסביבה בתוספת לחוק. חשוב שיהיה לזה תוקף של המליאה, שראש מועצה פה בחתימתו, וזה חלק

מהדרך הבירוקרטית לאשר את היכולת של הפקחים לאכוף.

מר דני ברזילי: תעבור להצבעה.

מר דודי אלון: מי בעד? איזה יופי.

דובר: אתם יודעים על מה מצביעים?

מר דני ברזילי: כן, כן, קראנו.

מר דודי אלון: יופי, נמנעים? מתנגדים?

מר ניר ים: 19 בעד, אפס נמנעים ואחד מתנגד.

החלטה: הוחלט ברוב קולות (19 בעד, 1 נגד) לאשר את אכיפת חיקוקי הסביבה

***** אישור מינוי תמיר בוקובזה לוועדת מכרזים.**

מר ניר ים: תראו, ועדת מכרזים לא הבאנו את הדף כדי לרשום את ההצבעות

שלנו. אנחנו חיפשנו, אם אני זוכר טוב חיפשנו שלושה אנשים, הציע את עצמו אחד, תמיר. מה

שהייתי מבקש מחברי המליאה, לאשר בהצבעה את תמיר, כמועמד יחיד. מי בעד? שירים את היד.

מר דודי אלון: ועדת מכרזים, ביקשנו שלושה חברי מליאה ניגש אחד בינתיים, אנחנו

נוציא קולות קוראים בהמשך, מאשרים בינתיים את מי שהגיש, מי בעד?

גב' מזל ערוסי: מי הגיש?

מר דודי אלון: רק תמיר הגיש.

מר ניר ים: 20 בעד. נמנעים? אפס, מתנגדים, אפס.

מר דודי אלון: יופי.

החלטה: הוחלט פה אחד (20 בעד) לאשר את מינוי תמיר בוקובזה לוועדת מכרזים.

גב' דנה אדמון: אפשר לדעת מתי, דודי, הדו"ח של הוועדות שאמרנו שכבר מתגלגל שלוש מליאות, מתי נגיע אליו ולמה הוא לא בא היום?

מר דודי אלון: זה היה בהנהלה, דנו, הבאנו פירוט איזה ועדות התכנסו ואיפה, וכל הפרוטוקולים באתר. התייעצתי עם חברי ההנהלה, איך הם היו רוצים לראות את ההצגה של הוועדות.

גב' מזל ערוסי: דודי, לא פירטנו שום דבר בהנהלה, רק כעסנו על מה שקורה בוועדה.

מר ניר ים: טוב.

מר דודי אלון: אמרתי, שיש...

גב' מזל ערוסי: לא שדיברנו על הוועדות ועל התפקוד שלהן, למעט ועדת...

מר ניר ים: דיון על תפקוד הוועדות יגיע למליאה.

גב' דנה אדמון: מתי?

- מר ניר ים:** אנחנו לא עם סטופר על היד. לא ככה אנחנו עובדים, בשום נושא.
- גב' דנה אדמון:** לא הצבתי סטופר.
- מר ניר ים:** יגיע. תבואי להנהלה, שם נקבע סדר...
- גב' דנה אדמון:** ניר, אפשר לסיים בבקשה את הדברים?
- מר ניר ים:** אנחנו לא יודעים מתי זה יגיע, בשלב הזה, בערב הזה,
- גב' דנה אדמון:** אנחנו למעלה משנה מבקשים דו"ח על הוועדות.
- מר ניר ים:** בסדר, נכון. אני יודע,
- גב' דנה אדמון:** יופי, כן?
- מר ניר ים:** ולכן אני אומר, נכון לעכשיו, ל-30:20 בערב ב-30.8,
- גב' דנה אדמון:** מה הקשר ל-30:20 בערב? מה זה התשובות האלה?
- מר ניר ים:** אנחנו לא יכולים לנקוב בתאריך, אז לא ננקוב בו. זה הכול. נגיד שזה יבוא למליאה קרובה, זה מה שאפשר להגיד, וככה זה גם יהיה.
- מר גדי ירקוני:** מה הבעיה?

מר ניר ים: אנחנו רוצים לנצל את, טל, סליחה. אנחנו רוצים לנצל את הרבע שעה

– עשרים דקות הקרובות, עשר דקות, כדי להציג את הפרויקט הסולארי של עוטף עזה. בבקשה, שקט.

מר טל בורנשטיין: ניר, רגע שנייה, להצבעה.

מר גדי ירקוני: לא, לא, לא, אנחנו באמצע סעיף.

מר טל בורנשטיין: אתם לא רוצים להצביע על זה?

מר ניר ים: לא, אנחנו לא מדברים עכשיו על זה.

מר טל בורנשטיין: על הבית קברות.

מר ניר ים: איזה בית קברות? כבר הלך בית הקברות, קברנו אותו. אתה בצוות

קברות, תוזמן לפגישה עם הרב. מה קורה פה?

מר טל בורנשטיין: אני אמרתי – אנחנו נאשר את זה, ואנחנו נביא הצעה לתיקון.

אישרנו?

מר ניר ים: חברים, כנראה אנחנו בסף עייפות, אבל לא נורא. בואו נחזיק את

העיניים פתוחות עוד כמה דקות. כמו שאמרנו, אנחנו רוצים להציג, דני, בבקשה.

12. פרויקט תשתיות סולאריות עוטף עזה

מר ניר ים: אנחנו רוצים להציג את הפרויקט הסולארי, מה שנקרא, של עוטף

עזה. כמו שאמרתי בהתחלה, אני לא אאריך, הכוונה היא להראות את הרעיון, ולשאול את המליאה, האם יש אור ירוק להתקדם עם כל הבדיקות, ההיתכנות שאנחנו עושים בדרך. כשזה יבוא לשלב הכסף, זה יבוא שוב לאישור המליאה, אם זה יגיע, אם צריך תקציב כדי לקדם משהו, שזה יבוא לשלב קבלת ההחלטה, זה יבוא למליאה, אם מבצעים או לא. זה כן אור ירוק להתקדם, או לא אור ירוק, זה הכול.

דוברת: למי זה מיועד?

מר גדי ירקוני: טוב, אני אעשה הקדמה קצרה, ואני אתן אחרי זה למתן להוביל את המצגת של הפרויקט. אני רוצה להגיד אנחנו, דרך אגב, זה פרויקט אחד, אנחנו מובילים כמה וכמה פרויקטים של אנרגיה מתקדמת, מתחדשת, סליחה, וזה אחד הפרויקטים במליאה הבאה, במהלך ספטמבר. אני מקווה שאנחנו נביא את מכלול הפרויקטים שסגורים בתוך עטיפה אחת, שיש בהם חוט מקשר, של כולם, של באמת אנרגיה מתחדשת. אבל זה פרויקט שכבר, רגע, אל תתחיל,

מר ניר ים: לא מתחיל, בודק.

מר גדי ירקוני: תן לו, הוא אחראי על הכול, תן לו.

מר ניר ים: למי?

מר גדי ירקוני: למתן, מתן מוביל את זה. זה פרויקט שהתחיל, בעצם, מהמחשבה של ניצול נכון של שטחים צמודי גדר, שבהם היום שטחים חקלאיים שאנחנו מעט מאוד מצליחים לנצל אותם למטרה חקלאית. וגם כן, החשיבות שאנחנו נותנים לשטחים לעבד את המטר האחרון, מצד אחד, מצד שני, אי אפשר להגיד שאין סכנה בזה שהטרקטורים שלנו, שנוסעים קילומטר לשעה, מגיעים עד המטר האחרון ליד הגבול, ואם וכאשר אנחנו יודעים לעשות משהו יותר נכון באדמה הזאת, ולהמשיך ולהחזיק בה, אז אין בזה בושה. להיפך, יש בזה הרבה חוכמה.

הפרויקט הזה, באמת, בא לנצל את הדברים האלה, והוא בא, בעצם, לקחת בגדול את החיסרון שיש בקרקע צמודת הגדר, העבודה ליד הגדר, את היתרונות שהאנרגיה הסולארית, אנחנו רוצים להיות מהמתקדמים בארץ איתה, רואים בזה קיימות מאוד מתחשבת של אשכול, להובלה במדינת ישראל. ואני חייב להגיד שאם הפרויקט הזה יצא לדרך, זה יהיה אחד הפרויקטים, אם לא הגדול ביותר בעולם.

זה מוביל אותנו גם לעבודה מאוד יסודית, בינתיים, עם כל משרדי הממשלה. הולכים להציג את זה, הצגנו את זה כבר לשרת האנרגיה, שמאוד תומכת. שר החקלאות שמאוד תומך, אנחנו נציג את זה לשרים אחרים, יש צוות שלם שעובד בפרויקט הזה. הפרויקט הזה, הוא לא יהיה בינתיים, לא צריכים בו כסף מועצתי, אני יכול להגיד שהיום קיבלנו כבר חצי מיליון ש"ח, וצוות מתכננים, להיתכנות הראשונה שלו, מבחינת משרד האנרגיה, בגלל שבאמת המדינה רואה בו, מי ששומע עליו, כפרויקט פורץ דרך בעולם, בארץ, ובאמת, בשלב השני, הוא גם יוכל להיות משותף גם בצד השני, אבל אני רוצה להגיד, קודם כל הוא למדינת ישראל, ובטח שאנחנו, יש לנו ערכים שבנושא שאנחנו נתכנן, נוביל, אבל לא ניישם פרויקט שעוזר להתיישבות העזתית, עד שלא יחזירו את הגופות של החיילים שלנו הביתה. זה משהו שאנחנו רואים אותו בכל מקום, אני חושב שדווקא אנחנו, בתור מועצה, שנפלו על זה שהם שמעו עלינו, חשוב שנגיד את זה בכל מקום. ניתן למתן להוביל את המצגת, ואחרי זה באמת שאלות.

מר ניר ים: לא, ניתן לרוויטל,

רוויטל דג'אווי בן יעקב: רק שאלה קצרה.

מר ניר ים: כן?

רוויטל דג'אווי בן יעקב: מה האלמנט פורץ הדרך בפרויקט? הרי...

מר גדי ירקוני: האלמנט פורץ הדרך, שלוקחים... אין פה שום הגודל, הרעיון של

לעשות אותו צמוד גדר, ולקחת מקום שלא חשבו שיש שם כל כך הרבה שטח, ובעצם לוקחים את כל רצועת הגבול, עם רצועת עזה, ועם מצרים ב-20 קילומטר, ולעשות שם פאנלים סולאריים. הדבר הזה...

רוויטל דג'אווי בן יעקב: זה שטח, בעצם? הגודל, זה הדבר החדשני?

מר גדי ירקוני: הגודל, וזה שזה בעצם ייתן הכנסה, פעם אחת ליישובים צמודי הגדר, שהשטחים שלהם, ופעם שנייה למועצה, פעם שלישית למדינה, שבהחלט זה יכול להוזיל מאוד מאוד את מחיר החשמל למדינת ישראל, בסדרי גודל מאוד רציניים. אני יכול להגיד, אין את התחשיבים סגורים, אבל היום מדינת ישראל יודעת לייצר, ב-23 אגורות, חשמל בלי הולכה, ופה כנראה זה ירד את ה-10 אגורות, פלוס מינוס, למטה. תחשבו מה זה עושה, שזה הולך להיות עשרה אחוזים מצריכת החשמל של מדינת ישראל.

גב' רבקה בן ארי: גדי, באיזה מרחק מהגדר?

מר גדי ירקוני: מהגדר, עד 400 מטרים ממנה. אני לא אכנס לפרטים, בגלל שזה בדיוק העבודה של מתן. אני רוצה להגיד שיש פה צוות, אי – החברה הכלכלית מלווה את זה מתוכו, יש צוות במועצה שמלווה את זה יחד איתי, ואנחנו מתחלקים במצגות, כמובן בדרגים השונים, איפה עושים את זה ואיפה זה הולך. בבקשה, מתן.

מר מתן שטרית: טוב, תודה גדי. אני אנסה לתמצת ולהתעסק רק במה שחשוב. אז הרקע – למדינת ישראל יש איזה חזון,

מר גדי ירקוני: הדבר, סליחה, החשוב ששכחתי להגיד, אני כבר הצגתי את זה בשבוע שעבר ליישובים צמודי הגדר, גם מהמועצה וגם מבחוץ למועצה, וקיבלתי את תמיכתם להמשיך בעקרונות האלה, אם וכאשר זה יתקדם. בגלל שקודם כל, הייתי צריך את התמיכה של היישובים

שהשטחים שלהם. לא רוצה לעשות משהו שיפריע ליישובים. בכל מקרה, יישוב שלא יוצא, יכול לא להיות במשחק הזה.

מר מתן שטרית: אוקיי, אז אני ממשיך. מתוך אותו חזור של מדינת ישראל, והמדיניות

להפחתת פליטות גזי חממה, ולעצמאות אנרגטית וביטחון אנרגטי, גדי מביא פה פרויקט שמדבר בדיוק על זה. פרויקט שינוהל על ידי מועצות העוטף, במימון של משרד האנרגיה, ואת המכרז ינהל החשב הכללי.

זו ככה הדמיה של התוואי, הדמיה קצרה, כ-20 ק"מ על גבול מצרים, עולה עד משולש הגבולות, ומשם ממשיך עד לבעצם, על כל גבול עזה, אולי מלבד חוף אשקלון, שככה מבקשים לצאת מהפרויקט הזה, אז כנראה שהם לא ישתתפו.

זה התוואי במפה סטטית, כ-60 ק"מ לאורך גבול הרצועה, זו תהיה רצועה ברוחב של 200 מ' עד ל-350, תלוי בתוואי, וממשולש הגבולות, 20 ק"מ לאורך גבול מצרים.

כמה עקרונות – זה כנראה יהיה מכרז BOT, כדוגמת כביש שש.

גב' דנה אדמון: מה זה אומר?

מר מתן שטרית: BOT – זה יזם פרטי שבונה, מתפעל, ואחרי מספר שנים מוגדר,

מחזיר את המיזם הזה למדינה. את הרווחים, בשלב הראשון, מהפרויקט, הוא לוקח.

תיתן מעורבות בינלאומית, גם בהקמה וגם בתפעול השדות, זה פרויקט מורכב, זה מגה פרויקט, הרבה מאוד כסף והרבה מאוד עבודה.

יש לנו 20,000 דונם ברוטו, וכ-17000 דונם נטו, זה מספר שעשוי להשתנות, אחרי שככה ימפו את השטח. יש לזה תפוקות מקומיות, ארנונה למועצות, בלי חוף אשקלון, כאמור, תשלום חד פעמי ליישובים, וזו תהיה קרקע במחיר אפס, כי אנחנו...

(דיבורים מחוץ למיקרופון)

מר תמיר בוקובזה: לא שומעים אותך.

מר גדי ירקוני: אני רק הוספתי שזו לא המצגת האחרונה, זה במקום לקחת פה מחיר יותר יקר לארנונה, ניקח את המחיר הרגיל לארנונה, ואנחנו מבקשים עוד 1500 ₪ לדונם לשנה, למועצות, לכל דונם שבשטחן. 3500 דונם לכל יישוב, ועוד 1500 ₪ לדונם, למועצות, חוץ מהארנונה.

מר חנניה אוקרט: זה לא קרקעות מנהל?

מר גדי ירקוני: זה קרקעות של מנהל, שהיום הן של היישובים. זה יש פה את הפתרון הכלכלי שהמנהל, הצגנו לו אותו, הוא צריך עוד לאשר, עוד לא גמרנו. אני אומר, אין פה עוד אישור, אנחנו בתהליכים.

מר איתן אהרון: מבחינת צה"ל, מערכת הביטחון?

מר גדי ירקוני: יגיע.

מר מתן שטרית: תיכף, יש שקף על זה. ואנחנו מדברים על הקמת מרכז לניהול ושליטה כאן במועצה, ועדיפות במכרז, כמובן, לתושבי עוטף עזה. הייעוד – אז החשמל שיוצר, יהיה בעצם מכסה על המדינה, המדינה תנתב אותו לפי הצרכים שלה, היא יכולה להוביל אותו גם לעזה אם היא תרצה, אם היא תראה בזה אינטרס, אבל בכל מקרה יש פה התייעלות וחסכון כלכלי.

שיתוף פעולה אזורי – אנחנו בוחנים גם אפשרות להציב לוחות בצד המצרי, או בצד העזתי בתיאום מלא. משרדי הממשלה כאן גם יעזרו.

תחשיב מאוד מאוד ראשוני – לא מבוסס על שום אקסל מורכב, אבל עשינו משהו כדי להבין את המספרים.

זו עמדת צה"ל, שבאה לידי ביטוי במכתב שכותב אלוף הפיקוד, הוא אומר שהוא תומך בהצעה הזו של גדי בנושא הקמת שדות סולאריים, הוא רואה בזה מנוף משמעותי בתחום הכלכלי בגזרת עוטף

עזה, והוא מסתכל גם על הצד העזתי, ואומר שזה יכול להיות כלי מרסן.
לסיכום, הוא אומר שהוא מעודד את הקמת הפרויקט הזה בעוטף עזה. אז תוכנית העבודה, בעצם, מי שיוביל את הדבר הזה זה משרד האנרגיה, בשיתוף איתנו, יש כבר כמה גופים מתואמים שאיתם נפגשנו ולהם הצגנו, בנוסף לזה יש גם את היישובים.
עוד נציג לחשב הכללי, משרד האוצר, הוועדה הארצית לתכנון ובניה, המשרד לאיכות הסביבה, משרד הביטחון, חברת ההולכה, וניהול המערכת של חברת החשמל. קרקע, לגעת? רוצה להרחיב על זה גדי, מילה?

גב' דנה אדמון: זה לא מופיע אצלנו.

מר מתן שטרית: מופיע, זה כמה התייחסויות לגבי הקרקע, נראה לי שלא צריך להיכנס לזה כרגע.

מר גדי ירקוני: זה הצגנו יותר ליישובים, זה מה שנתנו למנהל, בעצם.

מר תמיר בוקובזה: מיקרופון, גדי.

מר גדי ירקוני: אנחנו, את הנושא הקרקעי צריכים לגמור עם המנהל, אבל בעצם הכוונה היא שהקרקע הזאת, כמו בפרויקטים אחרים, תישאר של היישובים צמודי הגדר, שלהם היום. יש גם מושבים, גם קיבוצים, והמנהל בסוף הפרויקט, הקרקע תוחזר ליישובים. היישוב יסגור, לא יסגור, תהיה עסקה אחת גדולה, אבל כל יישוב יחתום עם אותה חברה בינלאומית שתעשה את זה. צריך לדעת שזו השקעה של בין ארבעה לחמישה מיליארד ש"ח פרויקט, לפני כל הסיכונים שיש בו. זה פרויקט ענק, בכל סדרי גודל, והיישובים, מה? רגע תיכף, תיכף.

גב' רבקה בן ארי: אתה אומר, בסיום הפרויקט, הקרקע תחזור ליישובים.

מר גדי ירקוני: כן, רגע. כל פרויקט סולארי היום שעושים, עושים אותו ל-25 שנה, ואחרי 25 שנה, הקרקע והפרויקט חוזר ליישוב. גם פה, ההצעה שלנו היא אותו הדבר. צריכים לזכור שקרקע היום מוגבלת ליושבי עוטף עזה, שהם מקבלים הכי הרבה, עד 300 דונם סולארי. ההצעה פה, זה שזה יהיה מעבר לספירה הזאת, והתנאי היחיד, שאף יישוב לא יגיע, ובדקנו שזה לא יהיה, שמעל 20% מסך הכול הקרקע שלו, לא יהיה סולארי. זו תהיה מגבלה שהוא יהיה צריך, אבל זו לא מגבלה שהיא בעייתית אצלנו.

אנחנו גם היינו במנהל, ואנחנו מחכים להמשיך ולדבר עם ראש המנהל. כמובן שזאת, בסופו של דבר, תהיה פה החלטת ממשלה על כזה פרויקט, אבל אנחנו נדאג, רוצים לדאוג שבפרויקט הזה, כל צעד שהוא מתקדם, האינטרסים של המועצה ושל היישובים, ישמרו, על מנת שתהיה גם כדאיות לנו בפרויקט הזה, שהוא בסופו של דבר יכול גם להבטיח למועצה, כמו שאר הפרויקטים, עצמאות כלכלית.

גב' סילביה גרין: גדי, זה לא סותר ה... שיש, נגיד שיש פרויקט סולארי,

דובר: רגע, מיקרופון, הוא לא שומע, הוא לא יכול לתמלל את זה.

מר גדי ירקוני: לא שמעתי.

גב' נעמי סלע: השאלה היא אם זה לא סותר שיש ביישוב... וזה פרויקט סולארי, אם זה לא... זה לא במכסה.

מר דני ברזילי: גדי, מישהו צריך להוביל דבר כזה, אני מבין שזה לא יכול להיות אתה, יש...?

מר גדי ירקוני: א' – זה כן יכול להיות אני. ב' – יש, אמרתי שאנחנו צוות.

מר דני ברזילי: אוקיי.

מר גדי ירקוני: צוות, עוד פעם, יש פה, אנחנו מקבלים צוות ניהול, וצוות תכנון ממשרד האנרגיה. משרד האנרגיה מוביל את הפרויקט. תמיד לנו, אנחנו נישאר שם כנציגים. מי שאמרת, אנחנו חמישה חבריה שמובילים את זה, דרך החברה הכלכלית, אבל יש שם את עופר, יש שם את דקלה, יש שם את יואב לבן ויש שם את מתן ואותי, כולנו בצוות הזה, ואנחנו מתחלקים גם בעבודה, וכל אחד עובד מול גוף אחר.

מר חנניה אוקרט: איפה המועצות האחרות בסיפור?

מר גדי ירקוני: המועצות האחרות, כמו שאמרת, גם שער הנגב וגם שדות נגב, בתוך הפרויקט. אנחנו מובילים אותו, לנו זה השטח הכי גדול, אבל כמובן, כל אחד יקבל את חלקו מהשטח שלו.

מר ניר ים: רוויטל?

רוויטל דג'אווי בן יעקב: כמה שאלות, אם אפשר. 1 – מה נמצא כרגע בשטחים המיועדים האלה?

מר גדי ירקוני: חלקם מעובדים על ידי חיטה, לעיבודי פלחה.

רוויטל דג'אווי בן יעקב: אוקיי. שאלה שנייה, בהמשך למה שדני שאל, אם אין ניגוד אינטרסים, כיוון שאתה תושב קיבוץ צמוד גדר, אם זה לא עשוי להיות איזושהי בעיה בזה שאתה מנהל את הפרויקט?

מר גדי ירקוני: לא.

- רויטל דג'אווי בן יעקב:** הרי היישוב צפוי לקבל, בעצם, איזשהו תגמול כספי, נכון?
- מר גדי ירקוני:** לא שומע.
- רויטל דג'אווי בן יעקב:** היישוב צפוי לקבל איזשהו שיפוי, איזשהו תגמול כספי.
- מר דני ברזילי:** כמו כל האחרים.
- מר גדי ירקוני:** כמו כל האחרים, אף יישוב לא יהיה יישוב...
- רויטל דג'אווי בן יעקב:** שלא תהיה בהמשך איזושהי בעיה בעניין הזה.
- מר גדי ירקוני:** לא, אין שום בעיה, גם אני... אין שום בעיה.
- רויטל דג'אווי בן יעקב:** אוקיי, והשאלה ה...
- מר דני ברזילי:** דווקא מדרבן אותו, זה עדיף ככה. יש לו אינטרס אישי לקדם את זה.
- מר גדי ירקוני:** לא, לא, דני, לא. למגן, דרך אגב, אין אינטרס.
- מר דני ברזילי:** אני אוהב את זה דווקא.
- רויטל דג'אווי בן יעקב:** ואני מניחה שיש לו, יכול להיות שאין, חסרונות או בעיות צפויות בפרויקט?

מר גדי ירקוני: יש המון בעיות שצפויות בפרויקט הזה. זה לא, כמו שאנחנו אומרים – א' – נהיה צריכים, איכשהו, להגן גם על הפרויקט הזה, משהו, הוא צמוד לגדר. ב' – נושא ההולכה הוא נושא קריטי, זה ברור שהנושא של דבר כזה, יהיה צריך קו חשמל, ולהצעה שהיא אותה חברה, גם תשים את קו ההולכה. אבל כל הדברים האלה, הם בתהליך הבדיקות והדיווחים, יהיה.

רויטל דג'אווי בן יעקב: אני לא ראיתי, בכל הגופים שאתם מתקשרים איתם, את המשרד לאיכות הסביבה, או להגנת הסביבה. למה הם לא חלק? לא היה, היה רשות הטבע והגנים.

מר גדי ירקוני: גם המשרד להגנת הטבע, גם החברה להגנת הטבע בעניין, וגם המשרד לאיכות הסביבה, אנחנו עדיין איתו בקונפליקט בדיה, אני מקווה שהיום יגמר. הם מכירים את הפרויקט, הם רוצים שאני אבוא להציג להם את הפרויקט, הם מאוד תומכים בפרויקט הזה. הם האחרונים שיתנגדו, אלא להיפך, הם רואים בו ממש כהצלה בשבילם.

מר ניר ים: תמיר?

מר תמיר בוקובה: בפרויקט הגדול שעשו באשלים, בלוחות הסולאריים, הם הגבילו שם את הכמות של כל יישוב, ובעצם פרסו את זה גם ליישובים בתוך המועצה האזורית אשכול, שהם עשו חילופי שטחים. במה שאתה מציג פה, האם יש כוונה שכל היישובים במועצה ישתתפו בתוך הפרויקט הזה, ויהיו, בעצם חלק ממנו, באמצעות חילופי שטחים חקלאיים? ובעצם לחלק את זה בצורה שוויונית יותר, או הוגנת יותר, לאו דווקא שווה, אבל שכל היישובים, והיישובים הקהילתיים בפרט, שאין להם הכנסות, האם הם בכלל יוכלו להשתתף בפרויקט כזה?

מר גדי ירקוני: לא, אני אגיד לכם גם למה. א' – על היישובים הקהילתיים לא קשורים, זה אם המועצה תרצה לתת להם תמריץ כזה או אחר, היא יכולה לתת להם. לגבי השטחים, צריך לזכור שבשטחים של יישובים שהיום זה שטחים שגם, בואו נזכור, במקרה, בגלל זה היום, אתה אף פעם לא יודע מה יוליד יום, כשהתחלנו את הנושא הקרקעי של חלוקת השטחים והחלפתם בין

ישובים ליישובים, בשביל להעביר קרקעות מכאלה שהיו להם יותר קרקעות, דווקא את הקרקעות האלה, אף אחד לא הסכים לקבל. אז מי שנשארה לו הקרקע, במקרה עכשיו הוא יזכה. אבל אין...

מר תמיר בוקובה: פרויקט בסדר גודל כזה, החלוקה צריכה להיות נכונה, בתוך המועצה לפחות, ושכולם ייהנו מפרויקט עצום שכזה.

מר גדי ירקוני: כל אחד שיש לו קרקע, יקבל הנה, הכסף הגדול הוא יהיה למועצה, של אני אומר לך עוד פעם, אם תיקח בחשבון, יש לנו, אנחנו שישים קילומטרים, יהיו לנו שם, בואו נגיד 300 מ', 200 מ', קח כמה דונם זה, תחשוב אם נקבל 1500 ש"ח לדונם, ונוכל לעשות את זה הרבה בחינוד.

מר ניר ים: חנניה?

מר חנניה אווקרט: חשבתם על העובדה שיכול להיות שעשרה ילדים עם רוגטקות מחסלים את הפרויקט הזה?

גב' מזל ערוסי: כן, כן.

מר גדי ירקוני: כן. א' – חשבנו, ב' – זה חלק מהדברים שיילקחו בחשבון. ג' – זה יותר בעיה של היזם, אבל בעיה של היזם שהוא יצליח, אתה יודע, אנחנו רוצים שהוא יצליח, כל הדברים האלו צריכים לבוא לידי ביטוי.

מר חנניה אווקרט: שאלה שנייה, כשמדובר על יישובים, עם כל הכבוד, אני מאחל להם שיהנו מהפרויקט הזה, צמודי הגדר, אבל יש מן שעטנו כזה שנקרא משקי חבל עזה.

מר גדי ירקוני: גם הם ייהנו.

מר חנניה אווקרט: מה?

מר גדי ירקוני: גם הם ייהנו.

מר יובל בר: יש גם מושבי הנגב, דרך אגב.

מר גדי ירקוני: גם מושבי הנגב, לבארי אין אף דונם. לבארי אין אף דונם, לכיסופים אין אף דונם, הכול מושבי הנגב שם.

מר חנניה אווקרט: כשמסתכלים על איזושהי מידת צדק מסוימת, מדברים על...

מר גדי ירקוני: אם לא היה מיקרופון, או אחרי זה אני אגיד לך מה אני חושב על מח"א אבל אני לא יכול עכשיו.

מר חנניה אווקרט: תכתוב לי.

מר ניר ים: דנה?

גב' דנה אדמון: בוועדה האחרונה של איכות הסביבה, הייתה לנו סקירה על נושא השטחים הפתוחים, ואיזושהי תפיסה של שטחים פתוחים במועצה, שאמורה להיבנות אחרי הסקר איך זה נקרא, דודי? אני לא זוכרת את השם שלו.
השאלה היא אם, כששאלנו את אושרה, שהיא אחראית השטחים הפתוחים במועצה, אם היא מכירה את הפרויקט ומה המשמעויות, היא אמרה שטרם. אז אני שואלת אותך, אם יש איזה שהן מחשבות על הפגיעה בשטחים הפתוחים במועצה, בעקבות הפרויקט?

מר גדי ירקוני: א' - אני חושב שזה לא יפגע בשטחים הפתוחים, מפני שלא שם הולכים לתיירות. ב' -

מר ניר ים: אני חושב שגדי, אני מרשה לעצמי לעצור אותו, כי אני אגיד גם למה, כי,

מר גדי ירקוני: לא, אבל רגע, ניר.

מר ניר ים: אבל חכה.

מר גדי ירקוני: ב' – אנחנו כן רוצים שגם החברה להגנת הטבע וגם כולם, יבדקו ויהיו שותפים לפרויקט. גם יגידו את התנאים שיש להם, זה בהחלט...

גב' דנה אדמון: אני לא מדברת על התנאים, אני מדברת באמת על התפיסה שלנו כמועצה, ביחס לשטחים הפתוחים במועצה, ואני חושבת שאולי זה איזשהו נושא שכן שווה לקיים עליו דיון, לפני שאנחנו מדברים על הגבלות.

מר גדי ירקוני: השטחים הפתוחים, מדובר יותר על מה שהישובים עושים באמצע המועצה, ולא על צמודי הגדר שלא מגיעים לשם.

גב' דנה אדמון: לא, לא שטחים פתוחים לתיירות, שטחים פתוחים בתפיסה מלאה של המועצה. הייתה סקירה מאוד מעניינת, מי שחבר בוועדת איכות הסביבה ונמצא פה, אני חושבת שזו נקודה שחשוב לשים אותה גם לדיון.

מר ניר ים: אוקיי. לפני שאני נותן לך, טל, מה שאני התכוונתי להגיד, הפרויקט הזה הוא מגה פרויקט, אוקיי? הוא פרויקט ענק, הוא פרויקט בסדר גודל שלא מכירים אותו בארץ,

אני לא יודע בהרבה מקומות בעולם, ומה שגם אמרתי בהתחלה בהתחלה בהתחלה, שכל אבן נהפוך, עד שנגיע למימוש שלו. זאת אומרת, גם זה בתוך האבנים. בזה גם ניסיתי לעצור את גדי. כי יש הרבה מאוד סוגיות שעדיין לא נפתחו, ויפתחו ויבדקו, וזה יבנה, אוקיי? זה גם חלק מהנושאים, שזה יעבור בדרך, שיבואו בהמשך.

מר טל בורנשטיין: ניר?

מר ניר ים: כן, טל?

מר טל בורנשטיין: הרמת לי להנחתה. אני רוצה להגיד שהפרויקט הזה, זה פשוט פרויקט שהוא סנונית לפרויקטים שהיה קשה מאוד לחשוב על איך אפשר לחזק את האזור. יש פה הצעה, באמת שאפו מטורף, אני עוד היו לי כמה שיחות עם דודי, על איך אפשר לחזק את האזור בפרויקטים כלכליים, כי אנחנו באזור קצת קשה. זה פרויקט, שנעשתה פה מחשבה, וגם תיאום מול אלוף פיקוד הדרום, שמאשר דבר כזה, מול כל שאר הגורמים. אנחנו מתעסקים פה בקטנות, האם שאר היישובים גם יקבלו, או לא יקבלו, זה רק משהו ראשוני, שאנחנו צריכים לאשר. כיוון מדהים, חזון מדהים, הצלחה של המועצה בכללותה, כל השאר, בהמשך אנחנו נתעסק בזה, באמת שאפו ענק. אני בעד, בעד, ואני מקווה ששאר האנשים, גם הבינו את גודל החזון שיש פה.

גב' מזל ערוסי: אמרתי, ואידך זיל גמור. זהו.

מר ניר ים: טוב, חברים, אני מציע שאנחנו נקבל החלטה, כן, אריק? אבל בואו נתכנס. כי הזמן לא עובד לטובתנו.

מר אריק דניאל: אני רוצה להעיר משהו בכל הקונטקסט הזה, ברשותכם.

מר ניר ים: כן?

מר אריק דניאל: אני רוצה להעיר איזושהי נקודה, זה לא באמת הפרויקט. דבר אחד אני חייב להגיד, קצת הסעיר את הרוחות בווטסאפים שאתם לא חברים בהם, המצגת הזאת הגיעה למליאה, אם אני לא טועה, ואני אולי לא מדייק, אחרי בקשה של אמיר פלג שזה יגיע לפה.

מר ניר ים: סליחה, לא.

מר אריק דניאל: וזה הגיע,

מר ניר ים: סליחה, לא. אז אל תמשיך בקו הזה.

מר אריק דניאל: אז אני לא אמשיך בקו הזה, אבל משהו אחר אני רוצה להגיד. אני לפני שלושה שבועות בערך, ראיתי פרסום בוואינט על הפרויקט הזה, ואני חושב,

מר גדי ירקוני: שלושה חודשים.

מר אריק דניאל: אני ראיתי לפני שלושה שבועות, לא הייתי מודע לזה. אני חושב שזו פחות או יותר אותה מצגת שמוצגת פה, אני חושב שאם היוזמה מגיעה ממך גדי, כראש המועצה, היה שווה ליידע את המליאה עוד לפני שמיידעים את כל ה... אני לא יודע איפה,

מר גדי ירקוני: א' – אתה צודק, זה מה שניר אמר. אנחנו לומדים מהטעויות שלנו. ובגלל זה, בישיבה באמצע ספטמבר, אתם תראו את כל הארבעה פרויקטים הנוספים, התפיסה הכללית, לפני שאני מקווה שזה יתפרסם בעיתון. אבל אני, לפעמים בעיתון זה מתפרסם מהר מדי. אז אנחנו בהחלט ננסה להראות פה את הפרויקטים, אחד מהם, באמת, זה פרויקט ענק נוסף. אתם יודעים, לפעמים הכתבים, אתה לא יכול להחזיק אותם. אני מקווה שזה יגיע הנה, לפני שזה יגיע לעיתונות.

מר ניר ים: כן, כמובן שגם כשאמרנו שהפרויקט הזה, אנחנו מביאים אותו בשלב הרעיון, אז גם את הרעיון, אתה לא יכול להביא אותו מהחלום בלילה, אלא אחרי שעשית איזשהו סבב של משהו, כדי להבין על מה מדובר, ובדיוק בקטע הזה צד אותך איזה עיתונאי, ומוציא את זה עוד לפני שזה. אבל לא חשוב. אני מבקש שנתקדם לכיוון של קבלת החלטה, אם...

מר יובל בר: משפט, אני חושב שזה משתלב בכוונות של מדינת ישראל להגיע ל-30 ומשהו אחוז, ועשרה אחוזים זה באמת, זה נראה חלומות, כי אנחנו עוד רחוקים מעשרה אחוזים במדינת ישראל. אז אם נגיע לחלומות, יהיה אחלה.

מר ניר ים: כן. אנחנו נצביע על אם המליאה נותנת אור ירוק להתקדם מבחינת הפרויקט הזה, הפרויקט הסולארי – עוטף עזה, מי בעד, ירים את היד? 18 מצביעים בעד. האם יש נמנעים? אין. האם יש מתנגדים? אין.

החלטה: הוחלט פה אחד (18 בעד) לאשר את פרויקט תשתיות סולאריות עוטף עזה

מר ניר ים: תודה לכם, סעו בזהירות.

ניר ים
מנכ"ל המועצה

גדי ירקוני
יו"ר המועצה

ריכוז החלטות

3. אישור פרוטוקול מליאה #10#2021 מיום 26.7.21

החלטה: הוחלט ברוב קולות (18 בעד, 5 נמנעים, 1 נגד) לאשר את פרוטוקול מליאה #10#2021 מיום 26.7.21

11. אישור תב"רים

החלטה: הוחלט פה אחד (21 בעד) לאשר את הגדלת תב"ר 593 – בני נצרים – תשתיות ל-34 יחידות דיור

החלטה: הוחלט פה אחד (21 בעד) לאשר את הגדלת תב"ר 624 – חולית – תשתיות למבנים יבילים

החלטה: הוחלט פה אחד (24 בעד) לאשר את הגדלת תב"ר 663 – מבטחים – תשתיות ל-93 יחידות דיור – קדם מימון עוטף עזה.

החלטה: הוחלט פה אחד (25 בעד) לאשר את הגדלת תב"ר 1238 – מבטחים – עבודות פיתוח 93 יחידות דיור

החלטה: הוחלט פה אחד (25 בעד) לאשר את תב"ר 1302 – מועצה – פל"ח חט"ל

החלטה: הוחלט פה אחד (25 בעד) לאשר את תב"ר 1303 – מועצה – מרכזי הכלה, גן חדשני ומתקני כושר גופני

8. דו"ח סקור חצי שנתי 2020

החלטה: הוחלט ברוב קולות (16 בעד, 2 נמנעים, 0 נגד) לאשר את הדו"ח הסקור החצי שנתי 2020

*** תב"רים - השלמה

החלטה: הוחלט ברוב קולות (13 בעד, 7 נמנעים, 3 נגד) לאשר את תב"ר 1301 – נווה – תכנון בית ספר לבנות - נווה

10. אכיפת חיקוקי הסביבה

החלטה: הוחלט ברוב קולות (19 בעד, 1 נגד) לאשר את אכיפת חיקוקי הסביבה

*** אישור מינוי תמיר בוקבזה לוועדת מכרזים.

החלטה: הוחלט פה אחד (20 בעד) לאשר את מינוי תמיר בוקבזה לוועדת מכרזים.

12. פרויקט תשתיות סולאריות עוטף עזה

החלטה: הוחלט פה אחד (18 בעד) לאשר את פרויקט תשתיות סולאריות עוטף עזה